

พิเศษ : ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT แนะนำกระเป๋า
สานจากกกฝีมือครูเรื่องยศ ทนทานพิงศ์ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี2554เป็นงานทำมือทั้งกระบวนการ
โดยนำเอากกมาจัดทำเรียงเป็นเส้นอย่างมืออาชีพ มีทั้งแบบสีธรรมชาติ สีพาสเทล และสีลัน
สดใสในราคาใบละ 840 บาท หาซื้อได้แล้ววันนี้ที่ SACICT Shop หรือซื้อผ่านทาง Application:
SACICT Shop

'SACICT' เดินหน้าพัฒนาชุมชน หัตถกรรมหนองบัวแดงต่อเนื่อง

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT สนับสนุนการพัฒนาชุมชนหัตถกรรมอย่างต่อเนื่อง ภายใต้นโยบายและวิสัยทัศน์ของ นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการฯ เพื่อพัฒนาและยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านและชุมชนหัตถกรรม

สำหรับการลงพื้นที่พัฒนาชุมชนเรียนรู้หัตถกรรม กลุ่มทอผ้าย้อมสีธรรมชาติหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ เป็น 1 ใน 10 ของชุมชนเป้าหมายของ SACICT โดยเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งทั้งในด้านการบริหารจัดการ การรวมกลุ่มของชาวบ้าน ผู้นำชุมชนที่มี

ความเข้มแข็ง มีองค์ความรู้ในการทอและย้อมสีผ้า มีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น โดยกิจกรรมเป็น "การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เทคนิคการย้อมผ้าสีธรรมชาติ" โดยความร่วมมือระหว่าง SACICT เทศบาลตำบลหนองบัวแดง และหน่วยงานราชการในพื้นที่ ผูกอบรมให้รู้จักวัสดุให้สีจากธรรมชาติ และเตรียมสีสำหรับการ

การย้อม อาทิ ครั้งให้สีแดง เปลือกต้นเขให้สีเหลือง และใบเหมือดให้สีเหลืองอ่อน โดยแบ่งกิจกรรมสร้างการเรียนรู้ออกเป็น 2 ฐาน คือ ฐานย้อมไหม และฐานย้อมฝ้าย โดยเน้นเทคนิคการย้อมจากวัสดุให้สีธรรมชาติในพื้นที่ การให้สารกระตุ้นช่วยติดสี ให้สีติดสวย สม่ำเสมอ รวมทั้งการตรวจสอบคุณภาพและข้อพึงระวังต่าง ๆ ที่ทำให้ได้ผ้าที่ผ่านการย้อมที่สวยงามเป็นที่ต้องการของตลาด

การจัดกิจกรรมครั้งนี้จะช่วยเพิ่มพูนองค์ความรู้ สร้างประโยชน์ให้ชาวบ้านชุมชนหนองบัวแดงและชุมชนใกล้เคียงเกิดทักษะและเพิ่มขีดความสามารถในการย้อมที่ให้สีด้วยวัสดุธรรมชาติเกิดการต่อยอดเป็นงานหัตถกรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์สามารถนำมาจำหน่าย สร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

ศิลปินหัตถกรรมชั้นยอดได้ทวนโซ่วินปักผมหงส์โอบยิบงาน CRAFTS ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศฯ

๕ สถาบันบ้านเรา

ปารีชาติ ประคองจิตร

วันที่ ๕ พ.ค.เรายังอยู่ในช่วงงานเฉลิมพระเกียรติเนื่อง ในมหามงคลสมัย วันนี้มีพระราชพิธีเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐) ทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เฉลิมพระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย และสถาปนาพระฐานันดรศักดิ์พระบรมวงศานุวงศ์ จากนั้นรัชกาลที่ ๑๐ เสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนครโดยขบวนพยุหยาตราสถลมารค ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

ในช่วงวันมหามงคลนี้ คอลัมน์สถาบันบ้านเรานำเสนอเรื่องราวของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) (SACICT) จัดงาน Crafts Bangkok 2019 ที่ BITEC กรุงเทพฯ Hall EH101-102 เมื่อ ๔-๗ เม.ย. แม้จะปิดฉากไปแล้วแต่ยังมีวันหลงแนวคิด Retell The Details ที่น่าสนใจ การนำเสนอเรื่องราวแบบดั้งเดิมมาเล่าใหม่ในมิติที่แตกต่าง เพื่อให้ผู้บริโภครับรู้คุณค่า ความละเอียด ความประณีตของผลิตภัณฑ์ ทำให้เห็นถึงความใส่ใจและความเชี่ยวชาญของผู้ผลิตที่พัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานให้เหมาะสมและตรงต่อความต้องการของผู้บริโภค ทั้งยังตอบโจทย์การใช้ชีวิตของคนยุคปัจจุบันนี้และพร้อมก้าวไปสู่อนาคตได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ในงานมีการจำหน่ายงานคราฟต์ไม่น้อยกว่า ๓๕๐ คูหา แบ่งเป็นจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของสมาชิก SACICT แนวนวัตกรรมร่วมสมัย แนวดีไซน์ แนวไลฟ์สไตล์ แนวธรรมชาติ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แนวสร้างสรรค์สังคมภายใต้แนวคิด “Nowadays” ไม่น้อยกว่า ๒๗๐ คูหา มีการจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการต่างประเทศ ๒๐ คูหา การจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของครูศิลป์ ครูช่าง และทายาทในแนวนวัตกรรมร่วมสมัยภายใต้แนวคิด “Story telling” ๕๐ คูหา การจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการพระราชดำริ Royal Projects จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของหน่วยงานพันธมิตรในต่างประเทศที่มีความร่วมมือกับ SACICT ฯลฯ

ชื่อร้านและสินค้าน่ารักๆ CERAMICS BY CHULABHORN RESEARCH INSTITUTE SACICT (โครงการเซรามิกอยู่ที่ นครศรีธรรมราช พื้นที่ตั้งหมู่บ้านเป็นดินทรายอันเกิดจากการ

ท่าเหมืองแร่ทำให้ไม่สามารถปลูกพืชได้ บริเวณพื้นที่ใกล้เคียงมีแหล่งวัตถุดิบที่สามารถใช้ทำเซรามิกได้ ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จเจ้าลูกเธอฯ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงจัดตั้งโครงการเซรามิกเพื่อสร้างงานให้คนในพื้นที่หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา ๒ และหมู่บ้านใกล้เคียง ให้ราษฎรมีความรักถิ่นฐานและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรให้ดีขึ้น ผลิตภัณฑ์จำหน่ายในโครงการหลวง ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ร้านค้าสวัสดิการข้าราชการ (ศิลปาชีพฯ ๙๐๔) ร้านโครงการหลวง ๙๐๖ และร้านดอยคำ, Neighbor Craft hands to heart design, Benjametha Ceramic, Coolclay Studio, May and Clay, Khaisaeng HANDMADE Petpiness, Canita, Plem Du, COOLMAXSTUDIO, Jaroonburi วงปี เพอร์นิเจอร์จากไม้จริง ประกอบชิ้นงานโดยวิธีเข้าไม้ด้วยเดือยและลิ่มไม้ ใช้ได้ยาวนานส่งต่อเป็นมรดกจากรุ่นสู่รุ่น งานปั้นดินญี่ปุ่นเป็นสร้อย, เครื่องประดับต่างๆ เจ้าของร้านเป็นเด็กหนุ่มคนร้อยเอ็ด แต่ไม่ร่ำเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี เพิ่งมาจัดแสดงงานเป็นครั้งแรกกับศูนย์ศิลปาชีพระหว่างประเทศด้วยเหตุผลที่ว่า “ขอส่งสมประสงค์นำผลงานมาจัดแสดงในงานใหญ่” ร้านเซรามิกหลายร้านมาจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยศิลปากร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง, สถาบันเทคโนโลยีธนบุรี ฯลฯ

พิชชาภา คำสม หรืออีฟ ทำหน้าที่เป็นล่ามฟรีแลนซ์ให้กระทรวงวัฒนธรรมได้ทวน (เธอเรียนจบจาก มศว ประสานมิตร ภาษาจีน) เล่าถึงเบื้องหลังการนำผลงานชิ้นเยี่ยมของศิลปินได้ทวนมาจัดแสดงในเมืองไทย ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) (SACICT) ติดต่อมาที่กระทรวงวัฒนธรรมได้ทวน เพื่อคัดเลือกศิลปินที่มีผลงานโดดเด่นด้านหัตถกรรมชั้นยอดของได้ทวน (Taiwan Excellent Crafts) มาจัดแสดงในงาน Crafts Bangkok 2019 ที่ BITEC กรุงเทพฯ Hall EH101-102 ทั้งนี้ สถาบันวิจัยและพัฒนาหัตถกรรมแห่งชาติได้ทวนเป็นสถาบันงานฝีมืออย่างเป็นทางการเพียงแห่งเดียวของได้ทวน ประวัติศาสตร์อันยาวนานสืบย้อนไปเมื่อปี ๒๔๗๘ เนื่องจากอยู่ในที่ตั้งเขตหนานโกวที่มีแหล่งวัตถุดิบหัตถกรรมมากมาย ไม้ไผ่ ดินเหนียว และไม้ เทคโนโลยีการแปรรูปมีความชำนาญและมีเอกลักษณ์เฉพาะ มีคุณสมบัติพร้อมของการพัฒนาอุตสาหกรรมงานฝีมือ สมัยที่ได้ทวนเป็นเมืองขึ้นของญี่ปุ่นและรัฐบาลได้ทวนได้เปิดศูนย์ฝึกอบรมงานศิลปะ เป็นการเพิ่มพูนคุณภาพและปริมาณสินค้าที่ส่งออก แล้วก็นำผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจในชนบทได้อย่างมหัศจรรย์

ด้วยแนวโน้มฐานความรู้ในรูปแบบดิจิทัลทั่วโลก ความแตกต่างหลากหลายของงานฝีมือ ความเป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ตนเองมีบทบาทสำคัญในชีวิตผู้คนในศตวรรษที่ ๒๑ ศูนย์หัตถกรรมและ ๓ สาขา สถาบันวิจัยและพัฒนาหัตถกรรมแห่งชาติได้ทวนสาขาไทเป สถาบันวิจัยและพัฒนาหัตถกรรมแห่ง

ชาติได้ทิวทัศน์สาขาอังกะโศก สถาบันวิจัยและพัฒนาหัตถกรรมแห่งชาติได้ทิวทัศน์สาขาเหมียวลี้จะเติบโตต่อไปด้วยแบรนด์ใหม่เพื่อสืบสานกรรมวิธีศิลปะประดิษฐ์ต่างๆ และออกแบบคู่มืองานวิจัย จัดการแข่งขันและจัดงานแสดงแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศในรูปแบบที่หลากหลาย ส่งเสริมนวัตกรรมแบรนด์ใหม่และผู้ผลิตหัตถกรรมหน้าใหม่ เพื่อนำพาได้ทิวทัศน์เข้าสู่ยุคหัตถกรรมใหม่ควบคู่กัน

Tian Guan Yin Mou (Si Chien-An Michael Su) ศิลปินแห่งชาติได้ทิวทัศน์ลำดับต้นๆ วัย ๕๐ ปี และได้รับรางวัลระดับชาติที่เรียกว่า Expert มาแล้วถึง ๔ ครั้ง และเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย Tainan Jiayao สอนวิชาหัตถกรรมเครื่องเงิน คณะวัฒนธรรมได้ทิวทัศน์ ลงมือสร้างสรรค์เครื่องเงินออกมาเป็นผลงานศิลปะดั้งเดิมโดยคิดค้นผลิตงานใหม่ออกสู่ตลาดก้าวเข้าสู่เวทีศิลปะช่างทองคำและเงินระหว่างประเทศ สร้างสรรค์น่านน้ำสีครามแห่งงานศิลปะทองคำและเงินของประเทศได้ทิวทัศน์ กล่าวว่าการออกแบบเครื่องเงินตระกูลหงส์หงส์ไบยบิน ศิลปะงานฝีมือล้ำค่าแบบโบราณเป็นเครื่องประดับเครื่องเงินล้านนาแบบยัดลายหรืองานฟลิคกีใช้รูปแบบเทคนิคเป็นศิลปะสากล ประเทศได้ทิวทัศน์ได้รับการถ่ายทอดงานฝีมือศิลปะมาจากกรีก จีนแผ่นดินใหญ่ จีนได้ทิวทัศน์ เครื่องเงินทุกประเภทเมื่อมีการออกซิดไรซ์เปลี่ยนสีจะไม่ดำ ผ่านการเคลือบน้ำยาอย่างดีไว้แล้ว แต่เมื่อสวมใส่ไปนานๆ แล้วสีจะหมองลงให้ใช้แปรงสีฟันใส่ยาสีฟันขัดให้เครื่องเงินขาวขึ้นได้ แต่ถ้าจะให้เครื่องเงินคงรูปดั้งเดิมก็ส่งกลับมาให้ศิลปินที่มีช่างผู้เชี่ยวชาญทำความสะอาดได้ เครื่องเงินชิ้นนี้ผลิตมาแล้ว ๓ ปียังไม่เปลี่ยนสีแต่อย่างใด

“ที่ผ่านมายังไม่เคยมีงานออกแบบ Crafts ร่วมกันระหว่างศิลปินได้ทิวทัศน์และศิลปินไทย เพียงแต่มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ ผลงานที่นำมาจัดแสดงได้รับรางวัลจากกระทรวงวัฒนธรรมได้ทิวทัศน์มาแล้ว ผลงานกับหงส์หรือเครื่องประดับเงินตระกูลหงส์หงส์ไบยบินใช้เวลาผลิตเดือนครึ่ง ใช้ประสบการณ์ทำงานมาแล้ว ๓๐ ปีก็หงส์นี้สามารถถอดได้เป็น ๓ ส่วน มี ๒ อันแยกการใช้งานกันได้ จีอันหนึ่งเป็น Blue Sapphire หรือโพลีนเปลงกระจายเงาออกมา สีเหลืองถอดออกมาแยกการใช้งานได้ ส่วนจีอันหนึ่งเป็นพลอยสีชมพูคริสตัลของชาวออสเตรีย หงส์เป็นสัตว์มงคลย้อมคาบสิ่งที่เป็นมงคลกลับมาด้วย จึงทำเป็นจีพลอยสีชมพู กับหงส์ที่เป็นปั้นปักผมเมื่อผู้หญิงขบศีรษะไปมามีความสุข เป็นสัญลักษณ์แห่งการเฉลิมฉลองที่เป็นมงคลยิ่ง เครื่องประดับเงินตระกูลหงส์หงส์ไบยบินนี้เคยนำไปจัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์ Louvre ประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลา ๑๒ วันเมื่อปี ๒๕๕๖ ส่วนชุดเงินเซรามิกชื่อหงส์ไบยบิน และชุดเงินหล่อเคลือบได้รับรางวัลที่ได้ทิวทัศน์”

งานศิลปะอีกชิ้นที่มีความโดดเด่นคืองานเครื่องเงินชุดแสงจากปากฟ้า-เคียงคู่ เป็นโคมไฟสนนราคาเป็นแสน เป็นดอกหลิขีอวาว เป็นส่วนประกอบของดอกไม้หลายดอกนำมารวมกันทำด้วยเงิน

ชุบทองทำให้มีราคามากยิ่งขึ้น ด้วยโครงสร้างของสายลมเป็นแจกันพร้อมดอกไม้ “แม้จะเป็นผู้ชายก็สนใจงานออกแบบเครื่องประดับมีจุดเริ่มต้นจากชอบเข้ารับราชการแล้วไม่ได้ จึงมาช่วยงานพี่ชายที่เปิดร้านเครื่องประดับปักผม คิดว่าถ้าเรา Upgrade พัฒนามูลค่าสินค้าที่มีอยู่แล้ว จึงไปเรียนเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น เพื่อทำธุรกิจที่บ้านและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมของประเทศออกสู่สายตาของชาวโลก นำไปจัดแสดงในต่างประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้”

YEH CHING YU President Watersource Cultural and Educational Foundation และเจ้าของ Taiping Blue รวบรวมวัฒนธรรมดั้งเดิมและสร้างสรรค์องค์ประกอบนวัตกรรมใหม่ด้วยแฟชั่นย้อมสีน้ำเงินฝีมือประณีต สุนทรียศาสตร์แห่งงานศิลปะและองค์ประกอบจากธรรมชาติเป็นวัตถุดิบประสงค์การออกแบบและพัฒนาผลงาน ทำเป็นนาฬิกาแขวนย้อมสีลายคราม ไม้บิช ต้นครามผ้าฝ้าย นาฬิกาตั้งโต๊ะ ย้อมสีลายคราม แผ่นไม้ ต้นครามผ้าฝ้ายธรรมชาติ โคมไฟตั้งโต๊ะ ย้อมสีลายคราม แก้วย้อมสีลายคราม ถุงเก็บของย้อมสีธรรมชาติ ผ้าฝ้าย โบโลควอท หิน

“พื้นผ้าย้อมครามของนาฬิกาทำเป็น ๑๒ เเฉดสี ทุก ๕ นาทีเพื่อบอกเวลากลางวัน กลางคืน ทั่วโลกมีเพียงคนเดียวที่ออกแบบงานดีไซน์ผ้าย้อมครามเป็นสินค้าที่หลากหลาย ได้รับรางวัลดีไซน์ยอดเยี่ยมจากได้ทิวทัศน์ ผ้าย้อมครามไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นเสื้อผ้าอย่างเดียว สามารถนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ ผสมผสานกับตัวไม้เป็นแก้ว นาฬิกา เครื่องใช้ภายในบ้าน และยังเก็บถอดออกได้ ปีที่แล้วก็ยังได้รับรางวัลดีไซน์ยอดเยี่ยมของได้ทิวทัศน์”

ไม้บิช Taiping Blue เป็นชื่อของเมืองไต้ผิง ไถจง ไถหนาน ถือเป็นงานฝีมือที่สีไม่ตก นั่งแก้วย้อมครามแล้วสีไม่ตกใส่เสื้อผ้าแต่อย่างใด ปกติศิลปินจะย้อมผ้าด้วยตัวเอง และมีฟาร์มภายในบริเวณบ้านเพื่อปลูกต้นคราม ลูกค้าส่วนใหญ่จะอยู่ในยุโรป สหรัฐฯ ออสเตรเลีย สินค้าเป็นผ้าย้อมครามโดยไม่ใส่กระจก สามารถล้างฝุ่นด้วยผ้าชุบน้ำหมาดๆ สินค้ายังผลิตเป็นไท กระเป๋า ผ้าเช็ดหน้า ผ้าพันคอ บางครั้งก็จะย้อมด้วยขมิ้นเป็นเฉดสีที่แตกต่าง แต่ละประเทศมีรสนิยมความชอบที่แตกต่างกันไป “ผมเป็นเจ้าเก่ามาจัดแสดงที่เมืองไทยในงานศิลปะระหว่างประเทศเป็นครั้งที่ ๒ แล้ว”

อนึ่งภายในงานนี้ยังมี eguchi Toys ด้วยการยึด ivy's house เป็นประสบการณ์การเรียนรู้การสอนแบบมอนเตสซอรีสำหรับเด็กเล็กวัยอนุบาล สร้างสรรค์แบรนด์ของตัวเองและพัฒนาออกแบบผลงานศิลปะดั้งเดิมต่างๆ วิจัยและออกแบบเพื่อชีวิตของเด็กระดับอนุบาล นักไม้-นกกางนวล ไม้สนนิวซีแลนด์ ผ้าฝ้าย นกส่งลูก-นกกระทา-นกขนาดเล็ก (ใหม่) ไม้สนนิวซีแลนด์ หนึ่งวัว ผ้าฝ้าย กลองดนตรี ปอกไม้ขง ไม้บิช หนึ่งวัว จิกซอร์ภาพสัตว์ ไม้บิช ไม้อัดเบียร์ จิกซอร์ภาพสัตว์ ลิงโต (ใหม่) หมิวาว กวางเรนเดียร์ ไม้บิช ไม้อัดเบียร์.

Shopping Guide

Suppaluck.51@gmail.com

■ กระเป๋าสานรับซัมเมอร์

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT ขอแนะนำ “กระเป๋าสานจากกก” ฝีมือครูเรื่องยศ หนานพิวงค์ ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2554 เป็นงานทำมือทั้งกระบวนการ โดยนำเอากกมาจัดทำเรียงเป็นเส้นอย่างมีอาชีพใช้เทคนิคการย้อม

สีอันเป็นเอกลักษณ์ทั้งสีธรรมชาติและแบบสีลันสไตน์ สาน และถักทอขึ้นมาด้วยภูมิปัญญาและประสบการณ์อย่างประณีต ออกแบบในรูปทรงต่างๆ อย่างทันสมัย ตัวกระเป๋าและมือจับสานจากวัสดุธรรมชาติที่เหมาะสมในการทำงานหลากหลายโอกาสหาซื้อได้แล้ววันนี้ที่ SACICT

Shop ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา หรือซื้อผ่านทาง Application: SACICT Shop ดาวน์โหลดได้แล้วทั้งในระบบ iOS และ Android สอบถามเส้นทางและข้อมูลเพิ่มเติม โทร. 1289

ศู นย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT จัดโครงการ “เส้นทางสายผ้าทอ Weaving Streets” ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการมุ่งเน้นการส่งเสริมให้รู้จักเส้นทางการทอผ้าในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ นำมาสู่การจับมือดีไซเนอร์ที่มีชื่อเสียงในการนำผ้าทอมาเป็นส่วนหนึ่งของแบรนด์ชั้นนำ โดยในปีนี้ซึ่งจัดขึ้นเป็นปีที่ 4 SACICT มุ่งให้เกิดการต่อยอดงานหัตถศิลป์ประเภทงานผ้า สร้างตัวตนของคนผ้าในการนำภูมิปัญญาพัฒนาสู่การสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นในชีวิตประจำวัน “Crafts Fashion Brand”

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ กล่าวว่า “เส้นทางสายผ้าทอ” เป็นการเพิ่มมูลค่าผ้าทอด้วยการนำผ้าทอของชาวบ้านและชุมชน ไม่ว่าจะเป็นผ้าพื้นเมือง ผ้าจากชนเผ่าชาติพันธุ์ และผ้าในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งมาจากภูมิปัญญาที่มีคุณค่าและความงดงามของงานหัตถศิลป์มาแปรรูปด้วยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ของใช้ต่างๆ ที่ใช้ในวิถีปัจจุบัน โดยผลงานที่ผ่านการพัฒนานี้จะนำมาเปิดตัวและทดสอบตลาดในงาน “ผ้าทอใจ ครั้งที่ 12” ซึ่ง SACICT จะจัดขึ้นในช่วงปลายเดือนมิถุนายนนี้

“นับเป็นความท้าทายของผู้ประกอบการทั้ง 12 ท่านที่ผ่านการคัดเลือกซึ่งเดิมเป็นครูช่างศิลปหัตถกรรมและทายาทช่างศิลปหัตถกรรมของ SACICT สร้างสรรค์งานผ้าทอเพื่อจำหน่ายในรูปแบบผ้าผืน ผ้าชิ้น และผ้าเป็นชิ้นต่างๆ ถูกยกระดับและพัฒนาก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่จะต้องสร้างแบรนด์แฟชั่น บังคับความสำเร็จที่มองเห็นคือโอกาสทางการตลาดของงานแฟชั่นที่มาจากงานคราฟต์ เป็นเทรนด์ที่ทั่วโลกให้ความสนใจและกำลังอยู่ในกระแสความนิยม และสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบัน และจุดแข็งที่ถือเป็นจุดขายสำคัญของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการนี้คือ ทุกคนมีตัวตนในภูมิปัญญาการทอผ้าอยู่แล้ว มีความพร้อมในด้านแหล่งผลิตผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ นำมาสู่การแปรรูปเป็นสินค้าแฟชั่นของตนเองได้อย่างเข้มแข็ง

ด้าน ผศ.ดร.อนันท์ ชลชาติภิญโญ ผู้เชี่ยวชาญด้านแฟชั่นและการออกแบบ ที่ปรึกษาโครงการ กล่าว

จากเส้นทางสายผ้าทอ พัฒนาสู่แฟชั่นบนรันเวย์

ว่า ในโครงการนี้ไม่เพียงส่งเสริมสร้างความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนมุมมองความคิด กระบวนการ เทคนิคการออกแบบตัดเย็บ รวมทั้งการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจ มองกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนจุดขาย (Unique Selling Point) ของตนเอง มองเทรนด์ที่ออกและนำมาออกแบบลวดทอนให้เหมาะสมโดนใจตลาดและกลุ่มเป้าหมายของตนเอง รวมทั้งการตัดเย็บที่ประณีตสวยงามและสวมใส่ได้จริง โดยได้ฝากถึงเทรนด์แฟชั่นของปี 2020 จาก WGSN บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านข้อมูลเรื่องเทรนด์และแฟชั่นของโลกสำหรับแฟชั่นเสื้อผ้าสตรีไว้ดังนี้

● เนื้อผ้าเป็นเนื้อที่ไม่เรียบเนียน เป็นแบบผสมผสาน มีผิวสัมผัสที่แตกต่างกัน มีนูนต่ำ อาจใช้ผสม

การใช้วัสดุที่หลากหลายมารวมไว้ด้วยกัน เช่น ฝ้ายไหม ลินิน ขนสัตว์ โลหะ เมทัลลิก ริบบิ้น มีรูปทรงจากเส้นด้ายขนาดที่ไม่เท่ากัน พูบ้างเรียบบ้าง ใหญ่บ้างเล็กบ้าง หลากหลายสี หรือมีลักษณะเป็นชายครุยปล่อยชายหรือมีแถบมาเป็นลูกเล่น

● การทอ ใช้ทอแบบไม่เป็นระเบียบ ไม่สม่ำเสมอ ไม่เรียบเนียน แต่ทั้งร่องรอยของการทอที่เป็งานคราฟต์ที่สามารถสร้างเอกลักษณ์ได้ เช่น การดัดและหย่อนในระหว่างการทอ หรือมีโครงสร้างการทอที่แปลกและซับซ้อนมากขึ้น ทั้งที่เป็นการทอแบบดั้งเดิมและการทอแบบใหม่ เพื่อให้เกิดความหลากหลายสายใยในผืนเดียว

● งานปักที่ดูธรรมชาติ ไม่มีแบบแผน เส้นสายเน้นการไหลตามธรรมชาติและความต่อเนื่อง เช่น ลายดอกไม้ที่ไม่เท่ากัน และมีกลิ่นอายของความเป็นวินเทจและโบฮีเมียน

● งานพิมพ์ลายบนพื้นผ้า หรือการมัดย้อมบนพื้นผ้า ให้เกิดความโหล่งน มีลักษณะเคลื่อนไหว แอคทีฟ ไม่หยุดนิ่ง เต็มเปี่ยมด้วยพลังงานและความกระตือรือร้นหรือการใช้ลวดลายที่ขนาดแตกต่างกัน เกิดเป็นลวดลายที่มีมิติในผืนเดียว โดยมีทั้งการออกแบบลวดลายที่เป็นเรขาคณิต Geo Graphic ลวดลายธรรมชาติ ทะเล ลิงสาราสัตว์ ดอกไม้ต้นไม้สไตล์ทอปิดล

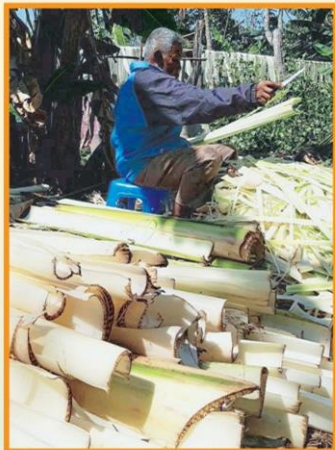
● สีล้วนทั้งลักษณะการไล่โทนสีแบบกลมกลืน การเลือนของสีแวววาว หรือสีพาสเทลแบบลูกกวาดหรือแบบสีล้วนดูฉูดฉาดมีความตัดกัน

● และสุดท้ายจะเห็นได้ว่าเทรนด์ของโลกยังคงให้ความสำคัญกับความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้ง Organic และ Eco friendly เส้นใยจากธรรมชาติ ย้อมแบบธรรมชาติ หรือทำจากเส้นใยจากวัสดุรีไซเคิล เช่น เส้นใยจากพลาสติก มาผสมผสานให้เกิดเป็นเนื้อผ้าที่ดูมีมิติและสร้างให้ผู้บริโภครู้สึกใกล้ชิดกับธรรมชาติ.

บานานำมาเซ่ จานชามจากกล้วย

“จบสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬา- เซรามิกเหลืออยู่จึงอยากลองอีกสักครั้ง
ลงรณดิมหาวิทยาลัยกลับมเปิดโรงงาน เพราะไม่ต้องลงทุนอะไรมากแถมเรา
ทำเซรามิกที่เชียงใหม่ แต่ทำได้ไม่ มีลูกค้าเซรามิกในยุโรปพอให้เรา
ที่ปี ผู้สินค้าเงินราคาถูกมาตีตลาด ผลิตภัณฑ์ไปทดลองตลาดได้”
ไม่ได้ หากทำต่อต้องหมดตัวแน่ๆ เริ่มด้วยการนำกากกล้วยแห้ง
เลยตัดสินใจเลิกกิจการ”

น.ส.ปิยะนุช ชัยธีระยานนท์

เจ้าของแบรนด์สินค้าบานานำมาเซ่ (BANANA MACHE) เล่าถึงที่มา
ของสารพัดผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ใน
บ้านทำจากกากกล้วยและใบตองแห้ง...
ภูมิปัญญาโบราณที่แม่บ้านนำมาให้
เธอทดลองทำ หลังจากต้องโบกมือ
ลาจากกิจการเซรามิก

“แม่บ้านทำกระถางใบตอง
ที่คนโบราณใช้ใส่อาหารมาให้
เราดู และให้ช่วยออกแบบดู
ทันสมัย ใช้งานได้นาน ใช้ได้
หลายหน เราเห็นเป็นเรื่อง
แปลกใหม่ยังไม่มีใครทำและ
เรายังมีแม่แบบถ้วยชาม

ในการออกแบบชิ้นงานทำเป็นภาชนะ
ใส่อาหารแห้งของประดับตกแต่ง โคมไฟ
ส่งไปขายประเทศเยอรมนี ยุโรปมา
ตั้งแต่ปี 2544 เพราะขณะนั้นในต่างประ-
เทศกำลังนิยมชิ้นงานที่ได้จากวัตถุดิบ

ธรรมชาติ ต่างจากบ้านเรา คนไทยยังไม่สนใจ
“แต่เมื่อสมัครเข้าเป็นสมาชิกศูนย์ส่งเสริม
ศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ในปี 2552
ทาง ศ.ศ.ป.พาไปออกงานศิลปาชีพ งานศิลปหัตถ-

จากนั้นใช้แปรงขี้ผึ้งและแปรงขี้ผึ้งหนียวกวนผสมให้เป็นแป้งเปียก นำมาทาจากกล้วยแห้งใบตองแห้งแต่ละชิ้นงานจะใช้กาบกล้วย ใบตองแห้ง 3-4 ชั้น กระทั่งชั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียด แล้วตกแต่งก้าน ขั้วใบเลียนแบบธรรมชาติให้เหมือนใบตองแห้ง เสร็จแล้วใช้สารเคลือบสูตรน้ำทาป้องกันไม่ให้เกิดเชื้อรา

สามารถนำไปใช้อาหารแห้งเช่น ขนมปัง

กรรมที่บ้านงานคราฟต์ทำให้คนไทยเริ่มรู้จักบานานามาเซมากขึ้น จนกระทั่งการขายในประเทศกลายเป็นตลาดหลักของเรอย่างล่าสุดที่ไปออกร้านงาน Crafts Bangkok 2019 ที่ไบเทค บางนา แค่ 4 วัน สามารถขายได้ถึง 120,000 บาท”

สำหรับวัตถุดิบที่นำมาใช้ทำบานานามาเซ จะอบรมชาวบ้านให้รู้จักวิธีนำต้นกล้วย-หอมทอง กล้วยป่า กล้วยตานี มาแปรรูป วัตถุดิบเพราะมีเส้นใยสีขาวกว่ากล้วยพันธุ์อื่น ตัดมาทั้งต้นแล้วลอกกาบแรกออกทิ้ง จากนั้นใช้กาบที่ 2-5 ลอกเนื้อด้านในออกนำไปผึ่งให้แห้ง...ส่วนใบตองที่ปล่อยให้แห้ง ลาวานให้นำมาทำความสะอาด

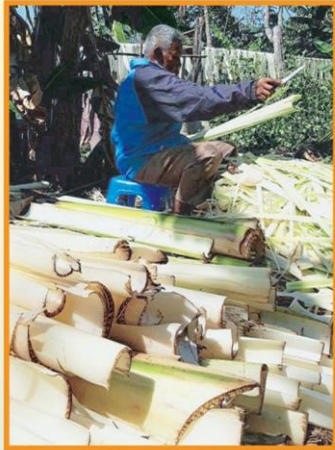
คุณก็ของกินเล่นบนโต๊ะอาหารได้... หากต้องการให้มีอายุการใช้งานคงทน 5-10 ปีหลังจากใช้งาน ควรล้างทันที แต่ห้ามแช่น้ำทิ้งไว้ เพราะจะทำให้ใบตองลอกหลุดออกจากกัน สนใจติดต่อได้ 09-5693-9898.

เพ็ญพิชญา เตียว

บานานามาเซจามจากกล้วย

“จบสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬา- เซรามิกเหลืออยู่จึงอยากลองอีกสักครั้ง
ลภรดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้เปิดโรงงาน เพราะไม่ต้องลงทุนอะไรมากแถมเรา
ทำเซรามิกที่เชียงใหม่ แต่ทำได้ไม่ มีลูกค้าเซรามิกในยุโรปพอให้เรา
ที่ปี ผู้สินค้าเงินราคาถูกมาตีตลาด ผลิตภัณฑ์ไปทดลองตลาดได้”
ไม่ได้ หากทำต่อต้องหมดตัวแน่ๆ เริ่มด้วยการนำกากกล้วยแห้ง
เลยตัดสินใจเลิกกิจการ” และใบตองแห้งมาเป็นวัตถุดิบหลัก

น.ส.ปิยะนุช ชัยธีระยานนท์

เจ้าของแบรนด์สินค้าบานานามาเซ (BANANA MACHE) เล่าถึงที่มา
ของสารพัดผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ใน
บ้านทำจากกากกล้วยและใบตองแห้ง...
ภูมิปัญญาโบราณที่แม่บ้านนำมาให้
เธอทดลองทำ หลังจากต้องโบกมือ
ลาจากกิจการเซรามิก

“แม่บ้านทำกระถางใบตอง
ที่คนโบราณใช้ใส่อาหารมาให้
เราดู และให้ช่วยออกแบบดู
ทันสมัย ใช้งานได้นาน ใช้ได้
หลายหน เราเห็นเป็นเรื่อง
แปลกใหม่ยังไม่มีใครทำและ
เรายังมีแม่แบบถ้วยชาม

ในการออกแบบชิ้นงานทำเป็นภาชนะ
ใส่อาหารแห้งของประดับตกแต่ง โคมไฟ
ส่งไปขายประเทศเยอรมนี ยุโรปมา
ตั้งแต่ปี 2544 เพราะขณะนั้นในต่างประ-
เทศกำลังนิยมชิ้นงานที่ได้จากวัตถุดิบ

ธรรมชาติ ต่างจากบ้านเรา คนไทยยังไม่สนใจ
“แต่เมื่อสมัครเข้าเป็นสมาชิกศูนย์ส่งเสริม
ศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ในปี 2552
ทาง ศ.ศ.ป.พาไปออกงานศิลปาชีพ งานศิลปหัตถ-

จากนั้นใช้แปรงขี้ผึ้งและแปรงขนนิยวกวนผสมให้เป็นแปรงเปียก นำมาทาจากกล้วยแห้งใบตองแห้งแต่ละชิ้นงานจะใช้กาบกล้วย ใบตองแห้ง 3-4 ชั้น กระทั่งชั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียด แล้วตกแต่งก้าน ขั้วใบเลียนแบบธรรมชาติให้เหมือนใบตองแห้ง เสร็จแล้วใช้สารเคลือบสูตรน้ำทาป้องกันไม่ให้เกิดเชื้อรา

สามารถนำไปใช้อาหารแห้งเช่น ขนมปัง

กรรมพื้นบ้านงานคราฟต์ทำให้คนไทยเริ่มรู้จักบานานามากขึ้น จนกระทั่งการขายในประเทศกลายเป็นตลาดหลักของเรอย่างล่าสุดที่ไปออกร้านงาน Crafts Bangkok 2019 ที่ไบเทค บางนา แค่ 4 วัน สามารถขายได้ถึง 120,000 บาท”

สำหรับวัตถุดิบที่นำมาใช้ทำบานานามาเซ จะอบรมชาวบ้านให้รู้จักวิธีนำต้นกล้วย-หอมทอง กล้วยป่า กล้วยตานี มาแปรรูป วัตถุดิบเพราะมีเส้นใยสีขาวกว่ากล้วยพันธุ์อื่น ตัดมาทั้งต้นแล้วลอกกาบแรกออกทิ้ง จากนั้นใช้กาบที่ 2-5 ลอกเนื้อด้านในออกนำไปผึ่งให้แห้ง...ส่วนใบตองที่ปล่อยให้แห้ง คาสวนให้นำมาทำความสะอาด

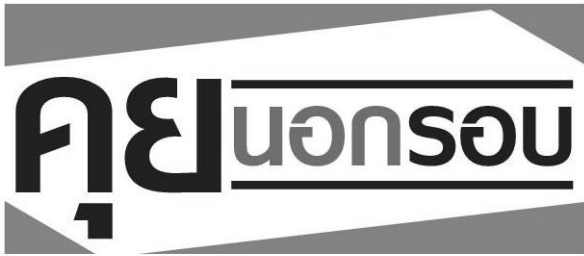

คุณก็ของกินเล่นบนโต๊ะอาหารได้... หากต้องการให้มีอายุการใช้งานคงทน 5-10 ปีหลังจากใช้งานควรล้างทันที แต่ห้ามแช่น้ำทิ้งไว้ เพราะจะทำให้ใบตองลอกหลุดออกจากกัน สนใจติดต่อได้ 09-5693-9898.

เพ็ญพิชญา เตียว

อัมพวัน พิชาลัย

ภารกิจทำกายภาพงานศิลปะบุกตลาดโลก

หากจะกล่าวถึงงานด้านศิลปะหัตถกรรมของไทย ย่อมเป็นที่ประจักษ์กันดีว่ามีความประณีต งดงาม ที่สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทยสู่สายตาคนทั่วโลก โดยหลังจากการเข้ามารับตำแหน่ง อัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) หรือ SACICT ได้ปรับการทำงานให้หน่วยงานแห่งนี้มีความชัดเจนมากขึ้น เพื่อยกระดับทิศทางการทำงานให้มีความคล่องตัว เมื่อได้วิเคราะห์จากจุดอ่อนและจุดแข็งพบว่า ทำให้ตกผลึกได้ว่ากลุ่มเป้าหมายที่รับบริการควรเป็นเช่นไร ส่งผลให้ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) หรือ SACICT มีกระบวนการทำงานของตัวเองที่ชัดเจน และตรงวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

“เดิมเรามองว่าหัตถกรรมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากการทำมืออย่างเดียว หรือไม่ได้ต่างจากสินค้าโอท็อป ซึ่งมีหลายองค์กรที่ดำเนินงานในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่ของเราเน้นศิลปหัตถกรรมที่ไม่ใช่เพียงแค่งานหัตถกรรมอย่างเดียว แต่ต้องมีการผสมผสานระหว่างงานศิลปะเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย รวมถึงเรื่องของภูมิปัญญาที่สืบต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ที่เราต้องเก็บรักษาไว้ แต่ในขณะเดียวกันการเก็บรักษาไว้อย่างเดียว อาจไม่สอดคล้องกับยุคสมัย ต้องต่อยอดด้วยความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ทำให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และทำให้งานศิลปหัตถกรรมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต และต่อยอดทางการตลาดได้”

อัมพวันยังกล่าวเสริมอีกว่า เมื่อต่อยอดทางการตลาดแล้ว ต่อมาการที่จะรักษาภูมิปัญญาและงานหัตถกรรมจะไม่ได้ถูกจำกัดเฉพาะ

แค่กับคนไทย แต่หากยังต้องสื่อสารไปยังต่างชาติให้รับรู้ เพราะเป็นเรื่องราววัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์ของไทย และสร้างความแตกต่างของไทยจากประเทศอื่น ไม่ว่าจะเป็นด้านประวัติ การใช้งานที่มีความสำคัญ ทักษะฝีมือที่สืบทอดกันมา โดยการทำงานกับต่างชาตินั้น จะเน้นการร่วมมือต่อยอดสร้างการรับรู้ ความหมาย คุณค่าทางจิตใจ การอธิบายคุณค่าทางจิตใจ จะทำให้รู้สึกมีคุณค่าต่อการครอบครอง

ทั้งนี้ เดิมทีการทำงาน ขององค์กรจะเป็นเพียงการร่วมงานแฟร์ แต่ตอนนี้ต้องเดินตามแนวทางหลังการปรับเปลี่ยน โดยเฉพาะการสร้างการรับรู้ และร่วมมือกับองค์กรที่มีลักษณะคล้ายกันเป็นการต่อยอด เพื่อให้แลกเปลี่ยนภูมิปัญญาซึ่งกันและกัน แต่การทำงานอาจมีเทคนิคที่แตกต่างกันออกไปมาแบ่งปัน ขณะเดียวกันยังทำให้องค์กรเป็นที่รู้จักมากขึ้นทางหนึ่งด้วย

ในหลายประเทศพัฒนา

เครื่องจักรมาใช้ในงานหัตถกรรม อาทิ จีน และเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องจักรเพื่อการผลิต และการเตรียมวัตถุดิบบางอย่างที่ไม่ได้ใช้ทักษะสำคัญของการทำงาน แต่สำหรับเมืองไทยยังใช้มือหมด เป็นอีกหนึ่งเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ เพราะอยากให้สามารถลดเวลาและสร้างมาตรฐาน แต่คงต้องมีหลายหน่วยงานร่วมมือกัน เพื่อยกระดับงานหัตถกรรมของไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับช่องทางของการจำหน่ายสินค้ามีทั้งออนไลน์และคิงเพาเวอร์ พร้อมกับคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีความพร้อมด้านการผลิตและเหมาะสมกับตลาดในประเทศต่างๆ ไปร่วมงาน ไม่ว่าจะเป็น เกาหลีใต้ ฮ่องกง ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น รวมถึงตลาดจีนก็มีความน่าสนใจ เนื่องจากมีกำลังซื้อเยอะ และคนจีนมีฐานะจะซื้องานหัตถกรรมเป็นงานสะสม แต่ต้องมีการวางโพสิชั่นที่ดี การจะให้สินค้าแมสคงยาก จึงต้องเจาะกลุ่มพรีเมียมเป็นหลัก รวมถึงยังต้องเดินอย่างระมัดระวัง เพราะสินค้าพรีเมียมมีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการผลิต

หากถามว่าการทำงานมีเรื่องไหนที่ทำทายมากที่สุด อัมพวันบอกว่า คงเป็นเรื่องของการเปลี่ยนความคิดการทำงานของคน ซึ่งไม่ใช่แค่เฉพาะเจ้าหน้าที่ คนในองค์กรอายุ 45 ปีขึ้นไปค่อนข้างยาก และคนที่ทำงานศิลปะหัตถกรรม เขาจะคิดว่าจุดอ่อนเขาคือการออกแบบ และเลือกจะเอานักออกแบบมาช่วย แต่งานอยู่ที่ความคิดงานนี้สามารถต่อยอดด้วยความคิดสร้างสรรค์ และต่อยอดกับชีวิตประจำวันได้เสมอ เพียงแต่ต้องเปลี่ยนจากสิ่งเดิมที่มีอยู่มาสู่รูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ภายใต้ทักษะที่มีอยู่เดิม

“สุดท้ายแล้วเราต้องเคารพและซื่อสัตย์กับตัวเอง ใช้ใจในการทำงาน ทุกอย่างจะสำเร็จ ไม่ว่าจะมียุโรปสรรคแค่ไหน การจะเปลี่ยนองคกรมาทุกวันนี้ รู้สึกเหนื่อย แต่มีความสุข เพราะสิ่งที่ทำมันเปลี่ยนแปลงได้ หากเรามีความมุ่งมั่น ผลงานจะออกมาได้ดี” อัมพวันกล่าวปิดท้าย.

SACICT นำภูมิปัญญาผ้าทอ พัฒนาสู่แบรนด์แฟชั่น

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT เพิ่มมูลค่าผ้าทอฝีมือชาวบ้านและชุมชน ผ่านโครงการ “เส้นทางสายผ้าทอ Weaving Streets” ปีที่ 4 สร้างตัวตนคนทอผ้า นำภูมิปัญญาและพัฒนาสู่การสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นในชีวิตประจำวัน หรือ “Crafts Fashion Brand” พร้อมเปิดตัวและทดสอบตลาดในงาน “ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 12” ซึ่ง SACICT จะจัดขึ้นในช่วงปลายเดือนมิถุนายน 2562 นี้

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ กล่าวว่า “เส้นทางสายผ้าทอ” เป็นการเพิ่มมูลค่าผ้าทอฝีมือ ด้วยการนำผ้าทอของชาวบ้านและชุมชน ไม่ว่าจะเป็ผ้าพื้นเมือง ผ้าจากชนเผ่าชาติพันธุ์ และผ้าในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งมาจากภูมิปัญญาที่มีคุณค่าและความงดงามของงานหัตถศิลป์ มาแปรรูปด้วยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของใช้ต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตปัจจุบัน

“นับเป็นความท้าทายของ 12 ผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ ซึ่งเดิมเป็นครุช่างศิลป์หัตถกรรมและทายาทช่างศิลป์หัตถกรรมของ SACICT สร้างสรรค์งานผ้าทอเพื่อจำหน่ายในรูปแบบผ้าผืน ผ้าชิ้น และผ้าเป็นชิ้นต่างๆ ถูกยกระดับและพัฒนาก้าวมาสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่จะต้องสร้างแบรนด์แฟชั่น ปัจจัยความสำเร็จที่มองเห็นคือ โอกาสทางการตลาดของงานแฟชั่นที่มาจากงานคราฟต์ เป็นเทรนด์ที่ทั่วโลกให้ความสนใจและกำลังอยู่ในกระแสความนิยมและสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบัน และจุดแข็งที่ถือเป็นจุดขายสำคัญของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการนี้คือ ทุกคนมีตัวตนในภูมิปัญญาการทอผ้าอยู่แล้ว มีความพร้อมในด้านแหล่งผลิตผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ นำมาสู่การแปรรูปเป็นสินค้าแฟชั่นของตนเองได้อย่างเข้มแข็ง โดย SACICT เชื่อมันว่าจะสามารถผลักดันให้ไปไกลระดับที่สามารถเป็นแบรนด์เสื้อผ้าเครื่องใช้ชั้นนำในอนาคต”

ด้าน ผศ.ดร.อโนทัย ชลชาติภิญโญ ผู้เชี่ยวชาญด้านแฟชั่นและการออกแบบ ที่ปรึกษาโครงการ กล่าวว่า ในโครงการนี้ไม่เพียงเสริมสร้างความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนมุมมองความคิด กระบวนการ เทคนิคการออกแบบตัดเย็บ รวมทั้งการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจ มองกลุ่มเป้าหมายให้ชัด รู้จักจุดขาย (Unique Selling Point) ของตนเอง มองเทรนด์ให้ออกและนำมา

อัมพวัน พิชาลัย

ผศ.ดร.อโนทัย ชลชาติภิญโญ

ออกแบบลดทอนให้เหมาะสม โดนใจตลาดและกลุ่มเป้าหมายของตนเอง รวมทั้งการตัดเย็บที่ประณีตสวยงามและสวมใส่ได้จริง

ครูพระ ประเสริฐก้านตง ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2557 งานผ้าย้อมคราม จ.สกลนคร หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการฯ ที่ร่วมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการออกแบบและตัดเย็บ กล่าวว่า จากที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนทักษะจาก SACICT อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านเทคนิคการย้อม วัสดุดิบ และการสร้างเอกลักษณ์ทำให้สามารถยกระดับคุณค่าผ้าย้อมครามได้เป็นอย่างดี ต่อยอดจากผ้าผืนนำมาสู่การแปรรูป ได้เข้ามาฝึกฝนอย่างเข้มข้น ทำให้มองเห็นภาพของแบรนด์ที่ตั้งใจทำได้ชัดเจน เข้ามาเรียนรู้ตั้งแต่กระบวนการคิด การออกแบบ เทคนิคการตัดเย็บ การตลาดและการบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์เสื้อผ้าที่ตอบโจทย์ตลาดในปัจจุบัน

ขณะที่ **ครูปิยะ สุวรรณพฤษ** ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2560 งานผ้าปะลางิง จ.ยะลา กล่าวว่า เป็นโอกาสที่ดีได้เรียนรู้ตลาดและเทรนด์แฟชั่นโลก แล้วนำมาประยุกต์เข้ากับสิ่งที่เราทำอยู่ไม่ทิ้งอัตลักษณ์ความดั้งเดิมที่เป็นจุดเด่นของเรา แต่เสริมสิ่งที่ร่วมสมัยมากขึ้น เช่น การใช้ลวดลายปริ้นต์หลายขนาด ทั้งเล็กใหญ่ผสมกัน หรือการใช้ลวดลายหลากหลายแบบในผืนเดียว สำหรับการอบรมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้นอกจากจะได้รับความรู้ในเรื่องการออกแบบตัดเย็บสิ่งสำคัญคือทำให้มองเห็นภาพของตัวเองชัดเจน ซึ่งจะทำให้สามารถพัฒนาไปสู่การสร้างแบรนด์ได้ชัดเจนและตรงจุดมากขึ้น

ครูปิยะ สุวรรณพฤษ

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: สดส์ปดาศ์/-

วันที่: อาทิตย์ 19 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 40

ฉบับที่: 13901

หน้า: 15(ล่างขวา)

Col.Inch: 67.76 Ad Value: 84,700

PRValue (x3): 254,100

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: โชไชตี: SACICT สืบสานภูมิปัญญาไทย จัดนิทรรศการหัตถกรรมที่ใกล้สูญหาย เพื่อส่งต่อ...

SACICT สืบสานภูมิปัญญาไทย จัดนิทรรศการหัตถกรรมที่ใกล้สูญหาย เพื่อส่งต่อองค์ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรมไทยสู่อนุชนรุ่นหลัง

โชไชตี

หัตถกรรมไทย ถือเป็น ภูมิปัญญาที่สำคัญยิ่งของคนไทย ที่สะท้อนถึงรากเหง้าทางความคิด การสร้างสรรค์งานอันทรงคุณค่า ด้วยกระแสของสังคมและเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนไปทำให้ หัตถกรรมไทย บางชนิดได้เลือนหายไปตามกาลเวลา และวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์กรมมหาชน) จึงจัด นิทรรศการ “หัตถกรรมที่ใกล้ สูญหาย” (Forgotten Heritage) จัดแสดงผลงานกลุ่มงานเครื่อง จักสาน งานไม้ และเครื่องมุก ภายในหอหัตถศิลประหว่างประเทศ ศ.ค.ป. เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการ เผยแพร่ สร้างการรับรู้ อนุรักษ์ และสืบสานงานศิลปหัตถกรรมไทย เพื่อให้ผู้เข้าเยี่ยมชมได้เข้าใจถึง กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านประเภท เครื่องจักสาน งานไม้ และเครื่องมุก ที่สะท้อนให้เห็นภูมิปัญญาพื้นบ้าน ในการเลือกสรรวัตถุดิบ ที่มีอยู่ ในท้องถิ่นมาใช้ รวมถึงเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ผู้ใช้สามารถทำขึ้นใช้เอง ตามสภาพการดำรงชีวิต ความนิยม ตามชนบประเพณีและวัฒนธรรม ของแต่ละท้องถิ่น สิ่งเหล่านี้เป็น ปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้เครื่องจักสาน

งานไม้และเครื่องมุก ของแต่ละ ภูมิภาคมีรูปแบบแตกต่างกันไป อย่างน่าสนใจ และบ่งชี้ถึงหลักฐาน ทางประวัติศาสตร์ของชุมชนท้องถิ่น ต่างๆ ได้อย่างชัดเจน และที่สำคัญ คือ รูปแบบผลงานหรือขั้นตอน บางอย่าง ได้ค่อยๆ สูญหายไปจาก วิถีชีวิตในสังคมตามกาลเวลาและ ความต้องการใช้งานที่ลดลงไป ดังนั้น นิทรรศการนี้จึงจะเป็น ประโยชน์แก่ ครูศิลป์ ครูช่าง ทายาท ผู้ประกอบการงานหัตถกรรม นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจทั่วไปให้ได้รับ ความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของงาน เครื่องจักสาน งานไม้ และเครื่องมุก รวมทั้งเพื่อเผยแพร่งานดังกล่าวให้ เป็นที่รู้จัก และสร้างความภาคภูมิใจ

ในความเป็นไทย

โดยภายในนิทรรศการได้มีการนำงานหัตถกรรมไทยชิ้นสำคัญ ต่างๆ มาร่วมจัดแสดงได้แก่ ตะลุ่มมุก เจียก กี่ญวน ตู้ไม้มะค่าประดับมุก แก้วไม้ชิงชัน บุญจรูป คอนอ๊ก หมวกกะปิเยาะ เป็นต้น เปิดให้เข้าชม ตั้งแต่เวลา 08.00-17.00 น. ณ หอหัตถศิลประหว่างประเทศ ศูนย์ ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์กรมมหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา โดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT จัดโครงการ “เส้นทางสายผ้าทอ Weaving Streets” มุ่งเน้นการส่งเสริมให้รู้จักเส้นทางของผ้าทอมือในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ นำมาสู่การจับมือดีไซเนอร์ที่มีชื่อเสียงนำผ้าทอมือมาเป็นส่วนหนึ่งของแบรนด์ชั้นนำ จัดเป็นปีที่ 4 มุ่งต่อยอดงานหัตถศิลป์

เส้นทางสายผ้าทอ สู่อุตสาหกรรมแฟชั่นระดับโลก

บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านข้อมูลเรื่องเทรนด์และแฟชั่นของโลกสำหรับแฟชั่นเสื้อผ้าสตรีไว้ดังนี้

เนื้อผ้าเป็นเนื้อที่ไม่เรียบเนียน เป็นแบบผสมผสาน มีผิวสัมผัสที่แตกต่างกัน มีนูนต่ำ อาจผสมการใช้วัสดุที่หลากหลายหลายมารวมไว้ด้วยกัน เช่น ฝ้าย ไหม ลินิน ขนสัตว์ โลหะ เมทาลิก ริบบิ้น มีไม่ปนมาจากเส้นด้ายขนาดที่ไม่เท่ากัน ฟูบ้างเรียบบ้าง ใหญ่บ้างเล็กบ้าง หลากหลายสี หรือมีลักษณะเป็นชายครุยปล่อยชาย หรือมีแถบมาเป็นลูกเล่น

การทอ ใช้ทอแบบไม่เป็นระเบียบ ไม่สม่ำเสมอ ไม่เรียบเนียนแต่ทั้งร่องรอยการทอมือที่เป็นงานกราฟิกที่สร้างเอกลักษณ์ได้ เช่น การดึงและหย่อนในระหว่างการ

ประเภทงานผ้า สร้างตัวตนของคนทอผ้าในการนำภูมิปัญญา มาพัฒนาสู่การสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นในชีวิตประจำวัน “Crafts Fashion Brand”

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ กล่าวว่า “เส้นทางสายผ้าทอ” เป็นการเพิ่มมูลค่าผ้าทอมือด้วยการนำผ้าทอมือของชาวบ้านและชุมชน ไม่ว่าจะเป็นผ้าพื้นเมือง ผ้าจากชนเผ่าชาติพันธุ์ และผ้าในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ มาแปรรูปด้วยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของใช้ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ผลงานที่ผ่านการพัฒนาจะนำมาเปิดตัวและทดสอบตลาดในงาน “ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 12” ซึ่ง SACICT จะจัดขึ้นในช่วงปลายเดือนมิ.ย.นี้

ด้าน ศศ.ดร.อโนทัย ชลชาติภิญโญ ผู้เชี่ยวชาญด้านแฟชั่นและการออกแบบ ที่ปรึกษาโครงการ ผ่าถึงเทรนด์แฟชั่นปี 2020 จาก WGSN

ข่าวสด

Khao Sod
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: บันเทิง/สตรี/สุขภาพ

วันที่: อังคาร 21 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 29

ฉบับที่: 10401

Col.Inch: 69.53 Ad Value: 107,771.50

หัวข้อข่าว: เส้นสายสายผ้าทอ สูเทรนด์แฟชั่นโลก

หน้า: 21(ซ้าย)

PRValue (x3): 323,314.50

ศิลปิน: สีสี่

งานปักที่ดูธรรมชาติ ไม่มีแบบแผน เส้นสายเน้นการไหลตามธรรมชาติและความต่อเนื่อง เช่น ลายดอกไม้ที่ไม่เท่ากัน มีกลิ่นอายวินเทจและโบฮีเมียน

งานพิมพ์ลายบนผืนผ้า หรือการมัดย้อมบนผืนผ้าให้เกิดความไหลลื่น มีลักษณะเคลื่อนไหว แอ็กทีฟไม่หยุดนิ่ง เต็มเปี่ยมด้วยพลังงานและความกระตือรือร้น หรือการใช้บล็อกพรินต์ขนาดแตกต่างกัน เกิดเป็นลวดลายที่มีมิติในผืนเดียว โดยมีทั้งการออกแบบลวดลายเรขาคณิต Geo Graphic ลวดลายธรรมชาติ ทะเล สัตว์ สัตว์ ดอกไม้ ต้นไม้สไตล์ทรอปิคัล

สีสันทัน มีทั้งลักษณะการไล่โทนสีแบบกลมกลืน การเหลื่อมของสีแวววาว หรือสีทาสเทอแบบลูกกวาด หรือแบบสีสันทันจุดจาดตัดกัน

“เทรนด์ของโลกยังคงให้ความสำคัญกับความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้ง Organic และ Eco friendly เส้นใยจากธรรมชาติ ย้อมแบบธรรมชาติ หรือทำจากเส้นใยวัสดุรีไซเคิล เช่น เส้นใยจากพลาสติก มาผสมผสานให้เกิดเป็นเนื้อผ้าที่ดูมีมิติและสร้างให้ผู้บริโภครู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ” ศศ.ดร.อโนทัยกล่าว

ครูพระ ประเสริฐกานตง ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2557 งานผ้าข้อมคราม จ.สกลนคร กล่าวว่า จากที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนทักษะทั้งในด้านเทคนิคการย้อม วัตถุดิบ และการสร้างเอกลักษณ์ ทำให้สามารถยกระดับคุณค่าผ้าข้อมครามได้เป็นอย่างดี มองเห็นภาพของแบรนด์ที่ตั้งใจทำได้ชัดเจน

ปิดท้ายที่ ครูปิยะ สุวรรณพฤษย์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2560 งานผ้าปะลางิง จ.ยะลา มองว่าเป็นโอกาสที่ดีได้เรียนรู้ตลาดและเทรนด์แฟชั่นโลก แล้วนำมาประยุกต์เข้ากับสิ่งที่เราทำอยู่ ไม่ทิ้งอัตลักษณ์ความดั้งเดิมที่เป็นจุดเด่นของเรา แต่เสริมสิ่งที่ร่วมสมัยมากขึ้น มองเห็นภาพของตัวเองชัดเจน จะทำให้พัฒนาไปสู่การสร้างแบรนด์ได้ชัดเจนและตรงจุดมากขึ้น

ทอ หรือมีโครงสร้างการทอที่แปลกและซับซ้อนมากขึ้น ทั้งที่เป็นการทอแบบดั้งเดิม และการทอแบบใหม่ เพื่อให้เกิดความหลากหลายของลายในผืนเดียว

แฟชั่นโลก แล้วนำมาประยุกต์เข้ากับสิ่งที่เราทำอยู่ ไม่ทิ้งอัตลักษณ์ความดั้งเดิมที่เป็นจุดเด่นของเรา แต่เสริมสิ่งที่ร่วมสมัยมากขึ้น มองเห็นภาพของตัวเองชัดเจน จะทำให้พัฒนาไปสู่การสร้างแบรนด์ได้ชัดเจนและตรงจุดมากขึ้น

คุณย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT จัดโครงการ “เส้นทางสายผ้าทอ Weaving Streets” มุ่งเน้นการส่งเสริมให้รู้จักเส้นทางของผ้าทอมือในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ นำมาสู่การจับมือดีไซเนอร์ที่มีชื่อเสียงนำผ้าทอมือมาเป็นส่วนหนึ่งของแบรนด์ชั้นนำ จัดเป็นปีที่ 4 มุ่งต่อยอดงานหัตถศิลป์

เส้นทางสายผ้าทอ สู่วเทรนด์แฟชั่นโลก

บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านข้อมูลเรื่องเทรนด์และแฟชั่นของโลกสำหรับแฟชั่นเสื้อผ้าสตรีไว้ดังนี้

เนื้อผ้าเป็นเนื้อที่ไม่เรียบเนียน เป็นแบบผสมผสาน มีผิวสัมผัสที่แตกต่างกัน มีนูนต่ำ อาจผสมการใช้วัสดุที่หลากหลายหลายมารวมไว้ด้วยกัน เช่น ฝ้าย ไหม ลินิน ขนสัตว์ โลหะ เมทาลิก ริบบิ้น มีไม่ปนมาจากเส้นด้ายขนาดที่ไม่เท่ากัน ฟูบ้างเรียบบ้าง ใหญ่บ้างเล็กบ้าง หลากหลายสี หรือมีลักษณะเป็นชายครุยปล่อยชาย หรือมีแถบมาเป็นลูกเล่น

การทอ ใช้ทอแบบไม่เป็นระเบียบ ไม่สม่ำเสมอ ไม่เรียบเนียนแต่ทั้งร่องรอยการทอมือที่เป็นงานกราฟิกที่สร้างเอกลักษณ์ได้ เช่น การดึงและหย่อนในระหว่างการ

ประเภทงานผ้า สร้างตัวตนของคนทอผ้าในการนำภูมิปัญญามาพัฒนาสู่การสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นในชีวิตประจำวัน “Crafts Fashion Brand”

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ กล่าวว่า “เส้นทางสายผ้าทอ” เป็นการเพิ่มมูลค่าผ้าทอมือด้วยการนำผ้าทอมือของชาวบ้านและชุมชน ไม่ว่าจะเป็นผ้าพื้นเมือง ผ้าจากชนเผ่าชาติพันธุ์ และผ้าในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ มาแปรรูปด้วยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของใช้ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ผลงานที่ผ่านการพัฒนาจะนำมาเปิดตัวและทดสอบตลาดในงาน “ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 12” ซึ่ง SACICT จะจัดขึ้นในช่วงปลายเดือนมิ.ย.นี้

ด้าน ผศ.ดร.อนันท์ ชลชาติภิญโญ ผู้เชี่ยวชาญด้านแฟชั่นและการออกแบบ ที่ปรึกษาโครงการ ผ่าถึงเทรนด์แฟชั่นปี 2020 จาก WGSN

งานปักที่ดูธรรมดา ไม่มีแบบแผน เส้นสายเน้นการไหลตามธรรมชาติและความต่อเนื่อง เช่น ลายดอกไม้ที่ไม่เท่ากัน มีกลิ่นอายวินเทจและโบฮีเมียน

งานพิมพ์ลายบนผืนผ้า หรือการมัดย้อมบนผืนผ้าให้เกิดความไหลลื่น มีลักษณะเคลื่อนไหว แอ็กทีฟไม่หยุดนิ่ง เต็มเปี่ยมด้วยพลังงานและความกระตือรือร้น หรือการใช้บล็อกพรินต์ขนาดแตกต่างกัน เกิดเป็นลวดลายที่มีมิติในผืนเดียว โดยมีทั้งการออกแบบลวดลายเรขาคณิต Geo Graphic ลวดลายธรรมชาติ ทะเล สัตว์ ดอกไม้ ต้นไม้สไตล์ทรอปิคัล

สีสันทัน มีทั้งลักษณะการไล่โทนสีแบบกลมกลืน การเหลื่อมของสีแวววาว หรือสีทาสเทอแบบลูกกวาด หรือแบบสีสันทันจุดจาดตัดกัน

“เทรนด์ของโลกยังคงให้ความสำคัญกับความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้ง Organic และ Eco friendly เส้นใยจากธรรมชาติ ย้อมแบบธรรมชาติ หรือทำจากเส้นใยวัสดุรีไซเคิล เช่น เส้นใยจากพลาสติก มาผสมผสานให้เกิดเป็นเนื้อผ้าที่ดูมีมิติและสร้างให้ผู้บริโภครู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ” ศศ.ดร.อโนทัยกล่าว

ครูพระ ประเสริฐกานตง ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2557 งานผ้าข้อมคราม จ.สกลนคร กล่าวว่า จากที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนทักษะทั้งในด้านเทคนิคการย้อม วัตถุดิบ และการสร้างเอกลักษณ์ ทำให้สามารถยกระดับคุณค่าผ้าข้อมครามได้เป็นอย่างดี มองเห็นภาพของแบรนด์ที่ตั้งใจทำได้ชัดเจน

ปิดท้ายที่ ครูปิยะ สุวรรณพฤษย์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2560 งานผ้าปะลางิง จ.ยะลา มองว่าเป็นโอกาสที่ดีได้เรียนรู้ตลาดและเทรนด์แฟชั่นโลก แล้วนำมาประยุกต์เข้ากับสิ่งที่เราทำอยู่ ไม่ทิ้งอัตลักษณ์ความดั้งเดิมที่เป็นจุดเด่นของเรา แต่เสริมสิ่งที่ร่วมสมัยมากขึ้น มองเห็นภาพของตัวเองชัดเจน จะทำให้พัฒนาไปสู่การสร้างแบรนด์ได้ชัดเจนและตรงจุดมากขึ้น

ทอ หรือมีโครงสร้างการทอที่แปลกและซับซ้อนมากขึ้น ทั้งที่เป็นการทอแบบดั้งเดิม และการทอแบบใหม่ เพื่อให้เกิดความหลากหลายของลายในผืนเดียว

แฟชั่นโลก แล้วนำมาประยุกต์เข้ากับสิ่งที่เราทำอยู่ ไม่ทิ้งอัตลักษณ์ความดั้งเดิมที่เป็นจุดเด่นของเรา แต่เสริมสิ่งที่ร่วมสมัยมากขึ้น มองเห็นภาพของตัวเองชัดเจน จะทำให้พัฒนาไปสู่การสร้างแบรนด์ได้ชัดเจนและตรงจุดมากขึ้น

ข่าวสด

Khao Sod
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: บันเทิง/สตรี/สุขภาพ

วันที่: พุธ 22 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 29

ฉบับที่: 10402

Col.Inch: 10.82

Ad Value: 16,771

หน้า: 21(ขวา)

PRValue (x3): 50,313

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: เก็บเล็กผสมน้อย: กระเป๋าสานจากกก

เก็บเล็กผสมน้อย

กระเป๋าสานจากกก

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT แนะนำ “กระเป๋าสานจากกก” ฝีมือครูเรื่องยศ หนานพิงศ์ ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2554 เป็นงานทำมือทั้งกระบวนการ โดยนำกกมาจัดเรียงเป็นเส้น

อย่างมืออาชีพ ใช้เทคนิคการข้อมสี่อันเป็นเอกลักษณ์สานและฉักทออย่างประณีต มีทั้งแบบสีธรรมชาติ สีพาสเทล และสีสดใส ราคาใบละ

840 บาท หาชื้อได้แล้วที่ SACICT Shop ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา สอบถามโทร. 1289

เก็บเล็กผสมน้อย

กระเป๋าสานจากกก

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT แนะนำ “กระเป๋าสานจากกก” ฝีมือครูเรื่องยศ หนานพิงศ์ ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2554 เป็นงานทำมือทั้งกระบวนการ โดยนำกกมาจัดเรียงเป็นเส้น

อย่างมืออาชีพ ใช้เทคนิคการข้อมสี่อันเป็นเอกลักษณ์ สานและฉักทออย่างประณีต มีทั้งแบบสีธรรมชาติ สีพาสเทล และสี สัน

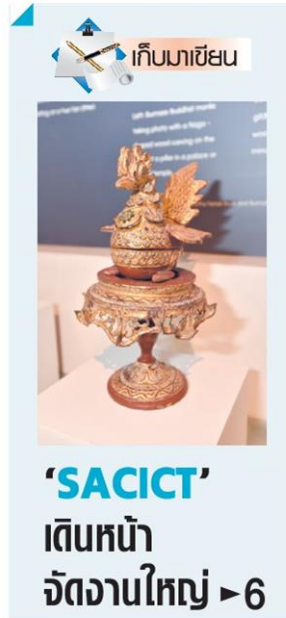
สดใส ราคาใบละ 840 บาท หาซื้อได้แล้วที่ SACICT Shop ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา สอบถามโทร. 1289

เก้ไก...กระเป๋าสานจากกก

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ (องค์การ
มหาชน) หรือ SACICT อด
งานหัตถกรรมล่าสุด “กระเป๋
สานจากกก” ฝีมือครูเรือยศ
หนานพิวงค์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม
ปี 2554 เป็นงานทำมือทั้งกระบวนการ
โดยนำเอากกมาจัดทำเรียงเป็นเส้น
อย่างมืออาชีพ ใช้เทคนิคการย้อมสี
อันเป็นเอกลักษณ์ทั้งสีธรรมชาติและ
แบบสีสังเคราะห์ สานและถักทอขึ้น
มาด้วยภูมิปัญญาและประสบการณ์
อย่างประณีต ออกแบบในรูปทรง
ต่างๆ อย่างทันสมัย ตัวกระเป๋
และมือจับสานจากวัสดุธรรมชาติ
ที่เหมาะสมในการใช้งานหลากหลาย
โอกาส มีทั้งแบบสีธรรมชาติ สีพาสเทล

และสีสังเคราะห์ ในราคาใบละ 840 บาท
มีจำหน่ายแล้วที่ SACICT Shop
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน) อ.บางไทร
จ.พระนครศรีอยุธยา หรือซื้อผ่าน
ทาง Application: SACICT Shop
ได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย
ดาวน์โหลดได้แล้ววันนี้ทั้งในระบบ
iOS และ Android สอบถามเส้นทาง
และข้อมูลเพิ่มเติม โทร.1289

'SACICT' เติมน้ำจืดงานใหญ่

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ(องค์การมหาชน)ได้จัดนิทรรศการหัตถกรรมที่ใกล้สูญหาย (Forgotten Heritage) จัดแสดงผลงานกลุ่มงานเครื่องจักสาน งานไม้ และเครื่องมุก ภายในหอทัศนศิลป์ระหว่างประเทศศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่สร้างการรับรู้ อนุรักษ์ และสืบสานงานศิลปหัตถกรรมไทย

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้าเยี่ยมชมได้เข้าใจถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านประเภทเครื่องจักสาน งานไม้ และเครื่องมุกที่สะท้อนให้เห็นภูมิ

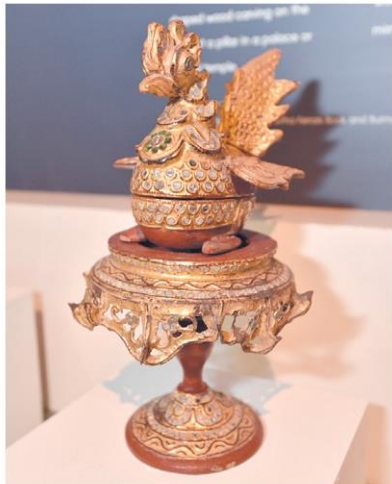
ปัญญาพื้นบ้านในการเลือกสรรวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้รวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้ที่ผู้ใช้สามารถทำขึ้นใช้เองตามสภาพการดำรงชีวิตความนิยมตามชนบทยุคใหม่ และวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น

“สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เครื่องจักสาน งานไม้และเครื่องมุก ของแต่ละภูมิภาคมีรูปแบบแตกต่างกันไปอย่างน่าสนใจ และบ่งชี้ถึงหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ได้อย่างชัดเจน และที่สำคัญคือ รูปแบบผลงานหรือขั้นตอนบางอย่างได้ค่อยๆ สูญหายไปจากวิถีชีวิตในสังคมตามกาลเวลาและความต้องการใช้งานที่ลดลงไป ดังนั้นนิทรรศการดังกล่าวจึงจะเป็นประโยชน์แก่ครูศิลป์ฯ ครูช่างฯ ทายาทฯ ผู้ประกอบ

การงานหัตถกรรม นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจทั่วไปให้ได้รับความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของงานเครื่องจักสาน งานไม้ และเครื่องมุก รวมทั้งเพื่อเผยแพร่งานดังกล่าวให้เป็นที่รู้จัก และสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย”

สำหรับหัตถกรรมไทย ถือเป็นภูมิปัญญาที่สำคัญยิ่งของคนไทย ที่สะท้อนถึงรากเหง้าทางความคิด การสร้างสรรค์งานอันทรงคุณค่า ด้วยกระแสของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้หัตถกรรมไทยบางชนิดได้เลือนหายไปตามกาลเวลาและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป

โดยภายในนิทรรศการมีการนำงานหัตถกรรมไทยชิ้นสำคัญต่างๆ มาร่วมจัดแสดงได้แก่ ตะลุ่มมุก เจียก ก็ญวน ตู

ไม้แกะประดับมุก แก้วไม้ชิงชัน ปญจ
รูป คอนอ๊ก หมวกกะปิเยาะ เป็นต้น เปิด
ให้เข้าชมตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.
ที่หอทัศนศิลป์ระหว่างประเทศ ศูนย์ส่งเสริม
ศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การ
มหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา
โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

หนองหญ้าไซ จัดจิตอาสา พัฒนาอาชีพ

นายธีรชัย ทศธร รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นประธานเปิดโครงการ SACICT จิตอาสาพัฒนาอาชีพ เพื่อนำความสุข ที่สมาคมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไทย อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี

ว่าที่ ร.ต.ธีระพล โชคนำชัย นายอำเภอหนองหญ้าไซ กล่าวว่า อ.หนองหญ้าไซ ได้ร่วมมือกับศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ “SACICT” ได้จัดอบรมโครงการ “SACICT จิตอาสาพัฒนาอาชีพเพื่อนำพาความสุข” เพื่อเฉลิมพระเกียรติและแสดงออกถึงความจงรักภักดีน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่มีต่อปวงชนชาวไทย

อีกทั้งยังเป็นการสืบสานแนวพระราชดำริสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวงในด้านการสืบสานและพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ

โดยน้อมนำแนวทางจิตอาสาจัดกิจกรรมเพื่อสังคมที่สอดคล้องกับภารกิจองค์กรกระตุ้นให้คนในองค์กรรู้จักการให้และแบ่งปันแก่สังคมปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบสานแนวพระราชดำริฯ ในการอนุรักษ์ส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมไทย และต่อยอดการเป็นศูนย์รวมองค์ความรู้งานศิลปหัตถกรรมของประเทศไทยของ SACICT พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาทขององค์กรร่วมกับครูและทายาทในการเป็นผู้ให้ถ่ายทอดและแบ่งปันองค์ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรมไทยให้กับสังคม และให้ประชาชนคนทั่วไปเกิดทัศนคติที่ดีต่องานศิลปหัตถกรรมในการสร้างงานสร้างโอกาสและสร้างรายได้รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจและความคิดสร้างสรรค์สร้างค่านิยมใหม่ให้สังคมเห็นว่างานศิลปหัตถกรรมนำมาใช้ในชีวิตประจำวันในทุกมิติการใช้ชีวิต

จิตอาสา ซีรชัย ทสรฐู รอง ผวจ.สุพรรณบุรี ว่าที่ ร.ต.ธีระพล โชคนำชัย นอภ.หนองหญ้าไซ เปิดโครงการ SACICT นำจิตอาสาพัฒนาอาชีพ ที่สมาคมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไทย อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี.

เปิดโครงการ "SACICT" พัฒนาอาชีพ

นายซีรชัย ทสรฐู รอง ผวจ.สุพรรณบุรี ประธานเปิดโครงการ SACICT จิตอาสาพัฒนาอาชีพ เพื่อนำพาความสุขเฉลิมพระเกียรติและแสดงความจงรักภักดี น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของในหลวง รัชกาลที่ 10 กับ โครงการจิตอาสา พระราชทานตามแนวพระราชดำริ ที่สมาคมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการไทย อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี โดย ว่าที่ ร.ต.ธีระพล โชคนำชัย นอภ.หนองหญ้าไซ กล่าวว่า อ.หนองหญ้าไซ ร่วมกับศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ "SACICT" จัดอบรมโครงการ

"SACICT จิตอาสาพัฒนาอาชีพเพื่อนำพาความสุข" เพื่อเฉลิมพระเกียรติและ แสดงออกถึงความจงรักภักดีในหลวง รัชกาลที่ 10 อีกทั้งสืบสานแนวพระราชดำริ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวง ในด้านการสืบสานและพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั่วทุกภูมิภาคของ ประเทศ ด้วยการน้อมนำแนวทางจิตอาสาจัดกิจกรรมเพื่อสังคม โครงการดังกล่าวมีจิตอาสาพัฒนาอาชีพการสอนงานหัตถกรรม ให้แก่กลุ่มบุคคลที่มีความต้องการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อใช้ประกอบอาชีพ.

ครูศิลปอาสาแบ่งปัน'ปักผ้า'เพื่อชายขอบ

●งานศิลปหัตถกรรมเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการสร้างงานสร้างรายได้ และหากมีการพัฒนาฝีมือให้เชี่ยวชาญก็ยิ่งสร้างมูลค่าเพิ่ม ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ "SACICT" มุ่งมั่นพัฒนาฝีมือช่างศิลป์แขนงต่างๆ นอกเหนือจากภารกิจหลักด้านการอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอด โดยล่าสุดจัดโครงการจิตอาสา "SACICT จิตอาสา" เพื่อเฉลิมพระเกียรติและแสดงความจงรักภักดี

ลายปักเชิงชายผืนของลุงป๊อ

ครูสิริวิทย์ เจริญปัญญา พกชมผ้าโบราณในพิพิธภัณฑ์

อัมพวัน พิชาลย์

น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมทวงฉลองพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 น้อมนำแนวพระราชดำริด้านจิตอาสา พร้อมสืบสานพระราชปณิธานในการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมไทย ของสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ประเดิมด้วยกิจกรรมจิตอาสาสัญจร "SACICT จิตอาสา พัฒนาอาชีพ" พาวิทยากรจิตอาสาไปให้ความรู้และพัฒนาฝีมือด้านการปักผ้าให้แก่ชุมชนชนใน ต.แม่สรวย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย เมื่อวันก่อน

อัมพวัน พิชาลย์ ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ เปิดเผยว่า กิจกรรมนี้สอดคล้องกับภารกิจของ SACICT ในการอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดศิลปหัตถกรรมไทย ภายใต้กลยุทธ์ "หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน" โดยจะจัดทั้งหมด 10 ครั้ง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน 2562 ใน 2 รูปแบบคือ "SACICT จิตอาสา พัฒนาอาชีพ" สร้างอาชีพแก่ผู้ด้อยโอกาส เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนชายขอบ และกลุ่มประชาชนในสามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งจะจัด 8 ครั้งใน 4 ภูมิภาค และกิจกรรมที่สองคือ "SACICT จิตอาสา นำพาความสุข" สร้างการรับรู้ให้สังคมไทยว่างานศิลปหัตถกรรมสามารถสร้างความสุข ฝึกสมาธิ และช่วยบำบัดความเครียดแก่

กลุ่มบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือเยียวยา เช่น กลุ่มผู้ป่วย กลุ่มผู้สูงอายุ ตามสถานพยาบาลในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 2 ครั้ง นอกจากจะสะท้อนความจงรักภักดีและเทิดทูน

สถาบันพระมหากษัตริย์ ยังสะท้อนจิตวิญญาณของจิตอาสา เป็นความสุขจากการเป็นผู้ให้ อย่างแท้จริง

กิจกรรมจิตอาสาตามรอยการพัฒนา "ผ้าปัก" กับชุมชนชายขอบครั้งนี้ เริ่มด้วยครูสิริวิทย์ เจริญปัญญา ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2554

หรือที่ใครๆ เรียกกันว่า "ลุงป๊อ" ผู้มีฝีมือในการออกแบบลวดลายผ้าปักล้านนา นำชมพิพิธภัณฑ์หอศิลป์พลานามัยที่ลานตาไปด้วยผ้าทอพื้นเมืองสมบัติล้ำค่าของลุงป๊อที่สะสมมากกว่า 40 ปี บางผืนอายุกว่า 100 ปี แต่ละผืนมีเรื่องเล่าและความเป็นมาที่น่าสนใจทั้งสั้น อาทิ ผ้าชิ้น

คม ชัด ลึก

Khom Chad Luek
Circulation: 300,000
Ad Rate: 1,760

Section: First Section/-

วันที่: เสาร์ 25 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 18

ฉบับที่: 6332

Col.Inch: 89.25 Ad Value: 157,080

หน้า: 11(บน)

PRValue (x3): 471,240

ศิลปะ: สีสี่

หัวข้อข่าว: ครูศิลปอาสาแบ่งปัน'ปักผ้า'เพื่อชายขอบ

บ้านโป่ง จาก สปป.ลาว, ผ้าชิ้นลื้อ บ้านน้ำแก้ง-
หาดบ้าย, ผ้าชิ้นลื้อ เมืองงา, ผ้าชิ้นลื้อนาแล,
ผ้าชิ้นลื้อ เมืองลำเชียง เวียดนาม, ผ้าเจ็ด หรือ
ผ้าเซ็ดปาก, ผ้ากั้นประตู จากสปป.ลาว เป็นต้น
ซึ่งลุงปู่บอกว่าผ้าทอแต่ละแห่งไม่สามารถแบ่ง
แยกได้ เพราะมีลักษณะใกล้เคียงกัน จะแตกต่างกัน
กันตามเทคนิคเท่านั้น เช่น บางบ้านใช้เทคนิค
การจกทั้งผืน บางบ้านปัก บางบ้านยก บางบ้านขีด

แต่การสร้างแพทเทิร์นลายจะอยู่ตรงกลางเหมือนกัน และนั่น
เป็นแรงบันดาลใจให้ตัวเองอยากศึกษาเรื่องการปักผ้าอย่าง
จริงจังแล้วคิดริเริ่มสร้างงานศิลป์บนผืนผ้า โดยเอาผ้าทอพื้นๆ มา
ปักกลดลายที่ได้แรงบันดาลใจมาจากลายทองโนโบสถ์และลาย

ปูนั้งจากวัดต่างๆ ในแถบภาคเหนือแล้วประยุกต์เป็นสไตล์
ของตัวเอง

จากนั้นคณะครูศิลปจิตอาสาเดินทางสู่ชุมชนชายขอบ
บ้านหนองข่า ของกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ และชุมชนโป่งแฉมของชาว
อาข่า เพื่อถ่ายทอดความรู้เรื่องการปักผ้าสไตล์ลู่ปู่ให้ชาวบ้าน
โดยลุงปู่ เล่าว่าตัวเองเป็นครูช่างของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศมากกว่า 10 ปี ที่ผ่านมามีเดินทางไปแทบทุกที่
ใน จ.เชียงราย เพื่อสอนงานปักผ้าให้ชาวบ้าน เป็นการสร้าง
อาชีพให้มีรายได้เสริมจากการทำไร่ทำนาซึ่งเป็นอาชีพหลัก
ชาวบ้านไม่ต้องลงทุนอะไร ใช้เพียงฝีมือเท่านั้น

“วันนี้มาสอนปักผ้าง่ายๆ แบบลูกโซ่ สำหรับปักเชิงชาย
ผ้าถุงเป็นลวดลายต่างๆ หรือผ้าคลุมไหล่ โดยจะวาดลายและ
กำหนดสีก่อนปัก มีชาวบ้านประมาณ 40 คนสนใจมาเรียน จะ
แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ 3 กลุ่ม มีครูผู้ช่วยอีก 2 คนมาช่วยสอน
เริ่มจากการเดินเส้นด้ายสีขาวก่อนแล้วจึงใส่สีสันทันที่เรียกว่า
“ใส่ใจ” เช่นสีแดง ชมพู เหลือง เขียว ฟ้ำ เป็นต้น ค่อยๆ เรียน
รู้ไปไม่ยาก ปกติชาวบ้านก็มีงานปักเสื้อผ้าสไตล์ชนเผ่าอยู่แล้ว
ที่นำมาสอนนี่จะเป็นงานเสริมอีกทาง พอมีฝีมือแล้วก็จะมีงาน

ลุงปู่ ถ่ายทอดงานปักผ้า

มาป้อนให้ทำเรื่อยๆ” ครูศิลปด้านการปักผ้า กล่าว

หลังจากฝึกทักษะการปักผ้าแบบลูกโซ่แล้ว นา แสงด้อย

อายุ 39 ปี ชาวเขาเผ่าลาหู่เหลือง หมู่ 9 บ้านหนองข่า
บอกว่างานปักแบบนี้ง่ายกว่างานปักของชนเผ่าที่เคยทำ

เพราะแบบเดิมจะปักซับซ้อนและใช้เวลานาน ดีใจที่
จะมีงานเสริมทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ปกติปักผ้าถ้า
ขยันก็มีรายได้เป็นหมื่นต่อปี แบบไม่ได้เลยก็ 4-5
พันบาท ขณะที่ ชนิดา เยเบียง อายุ 43 ปี ชาวเขา

เผ่าอาข่า หมู่ 16 บ้านโป่งแฉม บอกว่าปกติทำไร่
ข้าวโพด สับปะรด มันสำปะหลัง เสริจจากไร่มา
ก็จะรับจ้าง อย่างงานปักผ้าก็เป็นอาชีพเสริม

ได้ดี แต่ถ้านานๆ จะมีคนส่งงานมาให้ วันนี้
ลุงปู่มางานมาทำให้รู้สึกดีใจ ปกติปักผ้าเป็น
ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองจาน ได้ค่าแรง 2,500
บาท ถ้ามีงานเพิ่มก็มีรายได้เพิ่มใช้จ่ายใน
ครอบครัวและส่งลูกเรียนหนังสือ

นับเป็นอีกหนึ่งภารกิจของศูนย์
ส่งเสริมศิลปาชีพฯ ที่ช่วยให้เกิดวิฤจักร
ของงานศิลปหัตถกรรมที่ยั่งยืน สร้างคุณค่า
และมูลค่าได้ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ...

ชนิดา เยเบียง (ขวา)

มติชน

Matchon
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,100

Section: อาทิตยส์ุขสรรค์/อาทิตยส์ุขสรรค์

วันที่: อาทิตย 26 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 42

ฉบับที่: 15050

หน้า: 17(ล่าง)

Col.Inch: 79.08

Ad Value: 86,988

PRValue (x3): 260,964

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: เดินไปในเงาฝัน: ความสุขจากผ้าปักมือทองหลวง

ความสุขจากผ้าปักมือทองหลวง

 **เดินไป
ในเงาฝัน**
สารานี มณีรัตน์
saroj_manerat@hotmail.com

จริงๆ แล้วผมไม่มีความรู้อะไรเกี่ยวกับงานหัตถศิลป์เลย โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการทอผ้า ปักผ้าอะไรต่างๆ แต่กระนั้น ผมพอจะรู้อยู่บ้างว่าผ้าไหมเป็นเช่นไร ผ้าฝ้ายเป็นเช่นไร ?

ผ้ามัดหมี่เป็นเช่นไร ?

แต่ถ้าถามให้ลึกๆ ว่าแล้วผ้าชนิดนี้มีลวดลายแบบไหน แยกประเภทได้หรือไม่ว่าผ้าเหล่านั้นมาจากภาคเหนือ อีสาน ไต้ และเขตภาคกลาง

ผมคงตอบไม่ได้

รู้อย่างเดียวว่าผ้าชิ้นนี้มีลวดลายสวยงาม มีความวิจิตรพิสดาร และมีความอลังการ ซึ่งผมรับรู้ซึ่งหน้าได้ในขณะนั้นเอง เพราะฉะนั้น เวลาว่างพื้นที่เพื่อไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับงานผ้าต่างๆ ในประเทศไทย โดยเฉพาะที่จังหวัดเชียงรายเหมือนกับที่ผมเดินทางมาครั้งนี้

ผมจึงเลือกฟังก่อน

ฟังแล้วคิดตาม

ก่อนที่จะถาม และก็ถาม ถาม ถาม จนได้ความว่าบุคคลที่อยู่ตรงหน้าผมนี้ไม่ใช่บุคคลธรรมดาเลย เพราะเขาได้รับการยกย่องจากศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ให้เป็น “ครูช่าง

ศิลปินหัตถกรรม ปี 2554”

ชื่อของเขาคือ **ครูสิริวิทย์ เียรวิญญา** ผู้สร้างตำนานผ้าปักมือทองหลวงจนมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ เพราะฉะนั้น ถ้าถามต่อว่าผ้าปักมือทองหลวงเป็นเช่นไร

“ครูสิริวิทย์” อธิบายให้ฟังง่ายๆ ว่าผ้าปักมือทองหลวงเป็นผ้าลายปักที่เกิดจากแรงบันดาลใจในการพบเห็นลวดลายทองในโบสถ์ และลายปูนปั้นจากวัดวาอารามต่างๆ ในแถบภาคเหนือ

ทุกลวดลายล้วนเป็นลายล้านนาโบราณทั้งสิ้น

เพียงแต่ “ครูสิริวิทย์” ไม่ได้นำลวดลายเหล่านั้นมาปักทอลงในผ้าถุง ผ้าซิ่น ผ้าพาดไหล่ ผ้าตุง และอื่นๆ แต่เพียงอย่างเดียว หากนำลวดลายมาผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวที่ชอบดู ศึกษา และสะสมผ้าถุงของไทลื้อ, ผ้าถุงของลาวครั่ง, ผ้าถุงมัดหมี่ของสุรินทร์ และผ้ามัดหมี่ของอีสานโบราณเพื่อนำมาสร้างลวดลายอันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

จนเกิดเป็นผ้าปักมือทองหลวงขึ้น

ทั้งๆ ที่อดีตผ่านมา “ครูสิริวิทย์” เคยเป็นนิตกร

ประจำธนาคารแห่งหนึ่ง ซึ่งไม่มีความรู้ทางด้านศิลปะมาก่อนเลย แต่ด้วยความมีใจรักทางศิลปะมาตั้งแต่เด็ก

เขาจึงฝึกปรือฝีมือทางศิลปะด้วยตัวเอง

โดยไม่คาดคิดมาก่อนว่าวันหนึ่งจะนำมาสร้างลายของตัวเองขึ้นมา จนกระทั่งเมื่อเขาทำงานธนาคารผ่านไปกว่า 20 ปี เพื่อนๆ ของอาชกรจึงให้ลองมาเปิดร้านแห่งหนึ่งภายในโรงแรม เพราะเห็นว่าเขาชอบสะสมผ้า และซื้อผ้าเก็บไว้มากมาย น่าจะลองนำมาขายให้

มติชน

Matchon
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,100

Section: อาทิตยสุชสรรค์/อาทิตยสุชสรรค์

วันที่: อาทิตย 26 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 42

ฉบับที่: 15050

หน้า: 17(ล่าง)

Col.Inch: 79.08 Ad Value: 86,988

PRValue (x3): 260,964

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: เดินไปในเงาฝัน: ความสุขจากผ้าปักมือของหลวง

กับลูกค้าบ้าง

เพื่อจะมีคนชอบ

อีกอย่างเพื่อนๆ ของอาต่างทราบดีว่าเขาเป็นผู้มี

ความรู้ทางด้านผ้า ผ้าถุงของไทย, ผ้าถุงของลาวครั้ง, ผ้าถุงมัดหมี่ของสุรินทร์ และผ้ามัดหมี่ของอีสานโบราณ อย่างหาตัวจับยากคนหนึ่ง

“ครูสิริวิทย์” จึงตัดสินใจเดินมาทางนี้อย่างเต็มตัว พร้อมๆ กับเริ่มเสาะแสวงหาผ้าไหม ผ้าฝ้าย และผ้ามัดหมี่ลวดลายโบราณต่างๆ เพื่อเติมเต็มความรู้อยู่เสมอ

พร้อมๆ กันนั้น เขาก็เดินทางเข้าออกวัดวาอารามต่างๆ ทั่วภาคเหนือ เพื่อไปดูลวดลายของจิตรกรรมฝาผนัง ลวดลายโบสถ์ ลวดลายปูนปั้น และลวดลายหน้าบันของพระอุโบสถต่างๆ จนค้นพบว่าลวดลายเหล่านี้สามารถนำมาสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้

เขาเริ่มทดลองปักลวดลายเหล่านั้นลงบนผืนผ้าสวยๆ

โดยไม่ใช้มือร่างลายแต่ประการใด ทั้งนี้เพื่อต้องการลองผิดลองถูกว่าการปักผ้ามีความยากง่ายอย่างไร

มีอะไรที่ควรปรับปรุงบ้าง

ทั้งนั้น เพื่อเป็นการฝึกฝีมือตัวเอง จนเมื่อเวลาผ่านไป เขาเริ่มมีความชำนาญมากขึ้น กระทั่งสามารถปักผ้าอันมีลวดลายแปลกตาต่อผู้พบเห็น จนมีลูกค้าหลายรายเริ่มสั่งจองผ้าปักมือของเขา

“ครูสิริวิทย์” ยอมรับว่าเขาดีใจอย่างมากที่มีลูกค้าขึ้นชอบ แต่กระนั้น เขาก็รู้สึกถึงความกังวล เพราะผ้าปักมือแต่ละผืนใช้เวลานานพอสมควร เขากลับลูกค้าจะรอนาน

ปรากฏว่าลูกค้ากลับไม่สนใจเป็นเวลา

ขอให้ผ้าปักมือของหลวงถึงมือเขาเป็นพอ

จนที่สุด “ครูสิริวิทย์” จึงเริ่มเขียนลวดลายผ้าปักมือของหลวงให้กับคนในครอบครัวช่วยปักก่อน ก่อนที่จะขยายไปยังชาวบ้านในชุมชนต่างๆ

รวมไปถึงชาวเขาเผ่าอาข่า ล่าหู่ และเผ่าอื่นๆ

ทั้งนั้นเพื่อสอนให้พวกเขามีอาชีพติดตัว ขณะเดียวกัน ก็เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวเขาอีกทาง

หนึ่งด้วย หลังจากที่พวกเขาเก็บเกี่ยวผลผลิตจากพืชไร่เสร็จเรียบร้อยแล้ว

“ครูสิริวิทย์” บอกว่าไม่ได้มองเรื่องรายได้เป็นตัวตั้ง แต่มองเรื่องความสุขมาก่อนเป็นอันดับแรก ความสุขจากการออกแบบลวดลาย ความสุขจากการปักผ้า และความสุขของการให้ชาวเขาเผ่าต่างๆ มีรายได้เสริมสำคัญมากไปกว่านั้นคือความสุขที่ได้สร้างอาชีพให้กับผู้คน

แม้กระทั่งความสุขของคนซื้อผ้าปักมือของหลวง เพราะ “ครูสิริวิทย์” คิดราคาไม่แพงเลย เป็นราคาที่ทุกคนจับต้องได้ เพราะเขาคิดเสมอว่าเพราะเมื่อคนทำยังทำเพื่อความสุขของตัวเอง

แล้วทำไมเราจะไม่ให้คนซื้อมีความสุขกับราคาที่ทุกคนหาซื้อได้แล้ว

อันเป็นคำตอบของ “ครูสิริวิทย์”

ผู้เนรมิตผ้าปักมือของหลวงจนโด่งดังในทุกวันนี้

ความสุขจากผ้าปักมือของหลวง

 **เดินไป
ในเงาฝัน**
สารานัน มณีรัตน์
saroj_maneerat@hotmail.com

จริงๆ แล้วผมไม่มีความรู้อะไรเกี่ยวกับงานหัตถศิลป์เลย โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการทอผ้า ปักผ้าอะไรต่างๆ แต่กระนั้น ผมพอจะรู้อยู่บ้างว่าผ้าไหมเป็นเช่นไร **ผ้าฝ้ายเป็นเช่นไร ?**

ผ้ามัดหมี่เป็นเช่นไร ?

แต่ถ้าถามให้ลึกๆ ว่าแล้วผ้าชนิดนี้มีลวดลายแบบไหน แยกประเภทได้หรือไม่ว่าผ้าเหล่านี้มาจากภาคเหนือ อีสาน ใต้ และเขตภาคกลาง

ผมคงตอบไม่ได้

รู้อย่างเดียวว่าผ้าชิ้นนี้มีลวดลายสวยงาม มีความวิจิตรพิสดาร และมีความอลังการ ซึ่งผมรับรู้ซึ่งหน้าได้ในขณะนั้นเอง เพราะฉะนั้น เวลาว่างพื้นที่เพื่อไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับงานผ้าต่างๆ ในประเทศไทย โดยเฉพาะที่จังหวัดเชียงรายเหมือนกับที่ผมเดินทางมาครั้งนี้

ผมจึงเลือกฟังก่อน

ฟังแล้วคิดตาม

ก่อนที่จะถาม และก็ถาม ถาม ถาม จนได้ความว่าบุคคลที่อยู่ตรงหน้าผมนี้ไม่ใช่บุคคลธรรมดาเลย เพราะเขาได้รับการยกย่องจากศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ให้เป็น **“ครูช่าง**

ศิลปหัตถกรรม ปี 2554”

ชื่อของเขาคือ **ครูสิริวิวัฒน์ เรียบปัญญา** ผู้สร้างตำนานผ้าปักมือของหลวงจนมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ เพราะฉะนั้น ถ้าถามต่อว่าผ้าปักมือของหลวงเป็นเช่นไร

“ครูสิริวิวัฒน์” อธิบายให้ฟังง่ายๆ ว่าผ้าปักมือของหลวงเป็นผ้าลายปักที่เกิดจากแรงบันดาลใจในการพบเห็นลวดลายทองในโบสถ์ และลายปูนปั้นจากวัดวาอารามต่างๆ ในแถบภาคเหนือ

ทุกลวดลายล้วนเป็นลายล้านนาโบราณทั้งสิ้น

เพียงแต่ **“ครูสิริวิวัฒน์”** ไม่ได้นำลวดลายเหล่านั้นมาปักทอลงในผ้าถุง ผ้าซิ่น ผ้าพาดไหล่ ผ้าตุง และอื่นๆ แต่เพียงอย่างเดียว หากนำลวดลายมาผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวที่ชอบดู ศึกษา และสะสมผ้าถุงของไทลื้อ, ผ้าถุงของลาวครั่ง, ผ้าถุงมัดหมี่ของสุรินทร์ และผ้ามัดหมี่ของอีสานโบราณเพื่อนำมาสร้างลวดลายอันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

จนเกิดเป็นผ้าปักมือของหลวงขึ้น

ทั้งๆ ที่อดีตผ่านมา **“ครูสิริวิวัฒน์”** เคยเป็นนิติกรประจำธนาคารแห่งหนึ่ง ซึ่งไม่มีความรู้ทางด้านศิลปะมาก่อนเลย แต่ด้วยความมีใจรักทางศิลปะมาตั้งแต่เด็กๆ

เขาจึงฝึกปรือฝีมือทางศิลปะด้วยตัวเอง

โดยไม่คาดคิดมาก่อนว่าวันหนึ่งจะนำมาสร้างลายของตัวเองขึ้นมา จนกระทั่งเมื่อเขาทำงานธนาคารผ่านไปกว่า 20 ปี เพื่อนๆ ของอาซึกจึงให้ลองมาเปิดร้านแห่งหนึ่งภายในโรงแรม เพราะเห็นว่าเขาชอบสะสมผ้า และซื้อผ้าเก็บไว้มากมาย น่าจะลองนำมาขายให้

กับลูกค้าบ้าง

เพื่อจะมีคนชอบ

อีกอย่างเพื่อนๆ ของอาต่างทราบดีว่าเขาเป็นผู้มี

ความรู้ทางด้านผ้า ผ้าถุงของไทยลื้อ, ผ้าถุงของลาวครึ่ง, ผ้าถุงมัดหมี่ของสุรินทร์ และผ้ามัดหมี่ของอีสานโบราณ อย่างหาตัวจับยากคนหนึ่ง

“ครูสิริวิทย์” จึงตัดสินใจเดินมาทางนี้อย่างเต็มตัว พร้อมๆ กับเริ่มเสาะแสวงหาผ้าไหม ผ้าฝ้าย และผ้ามัดหมี่ลวดลายโบราณต่างๆ เพื่อเติมเต็มความรู้อยู่เสมอ

พร้อมๆ กันนั้น เขาก็เดินทางเข้าออกวัดวาอารามต่างๆ ทั่วภาคเหนือ เพื่อไปดูลวดลายของจิตรกรรมฝาผนัง ลวดลายโบสถ์ ลวดลายปูนปั้น และลวดลายหน้าบันของพระอุโบสถต่างๆ จนค้นพบว่าลวดลายเหล่านี้สามารถนำมาสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้

เขาเริ่มทดลองปักลวดลายเหล่านั้นลงบนผืนผ้าสวยๆ

โดยไม่ใช้มือร่างลายแต่ประการใด ทั้งนี้เพื่อต้องการลองผิดลองถูกว่าการปักผ้ามีความยากง่ายอย่างไร

มีอะไรที่ควรปรับปรุงบ้าง

ทั้งนั้น เพื่อเป็นการฝึกฝีมือตัวเอง จนเมื่อเวลาผ่านไป เขาเริ่มมีความชำนาญมากขึ้น กระทั่งสามารถปักผ้าอันมีลวดลายแปลกตาต่อผู้พบเห็น จนมีลูกค้าหลายรายเริ่มสั่งจองผ้าปักมือของเขา

“ครูสิริวิทย์” ยอมรับว่าเขาดีใจอย่างมากที่มีลูกค้าขึ้นชอบ แต่กระนั้น เขาก็รู้สึกถึงความกังวล เพราะผ้าปักมือแต่ละผืนใช้เวลานานพอสมควร เขากลัวลูกค้าจะรอนาน

ปรากฏว่าลูกค้ากลับไม่สนใจเรื่องเวลา

ขอให้ผ้าปักมือของหลวงถึงมือเขาเป็นพอ

จนที่สุด “ครูสิริวิทย์” จึงเริ่มเขียนลวดลายผ้าปักมือของหลวงให้กับคนในครอบครัวช่วยปักก่อน ก่อนที่จะขยายไปยังชาวบ้านในชุมชนต่างๆ

รวมไปถึงชาวเขาเผ่าอาข่า ล่าหู่ และเผ่าอื่นๆ

ทั้งนั้นเพื่อสอนให้พวกเขามีอาชีพติดตัว ขณะเดียวกัน ก็เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวเขาอีกทาง

หนึ่งด้วย หลังจากที่พวกเขาเก็บเกี่ยวผลผลิตจากพืชไร่เสร็จเรียบร้อยแล้ว

“ครูสิริวิทย์” บอกว่าไม่ได้มองเรื่องรายได้เป็นตัวตั้ง แต่มองเรื่องความสุขมาก่อนเป็นอันดับแรก ความสุขจากการออกแบบลวดลาย ความสุขจากการปักผ้า และความสุขของการให้ชาวเขาเผ่าต่างๆ มีรายได้เสริมสำคัญมากไปกว่านั้นคือความสุขที่ได้สร้างอาชีพให้กับผู้คน

แม้กระทั่งความสุขของคนซื้อผ้าปักมือของหลวง เพราะ “ครูสิริวิทย์” คิดราคาไม่แพงเลย เป็นราคาที่ถูกคนจับต้องได้ เพราะเขาคิดเสมอว่าเพราะเมื่อคนทำยังทำเพื่อความสุขของตัวเอง

แล้วทำไมเราจะไม่ให้คนซื้อมีความสุขกับราคาที่ถูกคนหาซื้อได้เล่า

อันเป็นคำตอบของ “ครูสิริวิทย์”

ผู้เนรมิตผ้าปักมือของหลวงจนโด่งดังในทุกวันนี้

จากเสื่อกกทอใช้เองสู่กระเป๋าฟางโปรตุเกส

“ปู่ย่านำพันธุ์ต้นกกจากอุดรฯ มาปลูก ทอเสื่อใช้กันเองภายในบ้าน เหลือค่อยแบ่งปันให้ญาติต่างถิ่น มีคนเห็นเข้ามาขอแบ่งซื้อไปใช้กัน เพราะนอนแล้วนุ่มสบาย มีกลิ่นหอมอ่อนๆ จากต้นกก”

ป้าเรืองยศ ทนทานพิงส์ ประธานวิสาหกิจชุมชนสหกรณ์จักสานบ้านเหล่าพัฒนา อ.นาหว้า

จนครพนมเล่าถึงที่มาของธุรกิจทอเสื่อกก จากที่มีไว้ใช้กันในครัวเรือน พัฒนามาเป็นรายได้เสริมช่วงว่างงานและในที่สุดกลายเป็นงานหัตถกรรมส่งออกสร้างรายได้หลักให้กับคนในหมู่บ้านเหล่าพัฒนา

จากงานรุ่นแรกใช้เส้นกกสีธรรมชาติ แต่เพราะคนไทยชอบสีสีสนสไต จึงพัฒนาไปสู่การนำสีเคมีมาย้อม แต่ผลงานการย้อมแต่ละครั้งสีเส้นกกไม่สม่ำเสมอ ทอเสื่อแล้วไม่สวยมากนัก เพราะขาดความรู้เรื่องเทคนิคการย้อม กลายเป็นจุดอ่อนให้ลูกค้าติงต่อราคา

กระทั่งกรมพัฒนาชุมชนเข้ามาสอนวิธีย้อมสี อบรมการทำเสื่อจากม้วนเก็บเปลี่ยนมา

พับให้มีขนาดเล็กกะทัดรัดง่ายต่อการเก็บ ชั่งงานเสื่อจึงขยับราคาจาก 100 บาท ขึ้นเป็น 250-400 บาท ถูกอกถูกใจผู้ใช้ แต่ละเดือน เริ่มมียอดสั่งเข้ามา มากขึ้น...พื้นที่ปลูกกก 20 ไร่ ขยายเป็น 200 ไร่

“ในขณะที่อื่นๆ คนเลิกทอเสื่อกกกันไปหมดแล้ว เพราะรายได้ไม่แน่นอน แต่พวกเรายังทำได้ และขายได้ดีกว่าเก่า เพราะเรายังอนุรักษ์วิธีการทอเสื่อกกแบบเดิมๆ ใช้มือทำเป็นหลัก ไม่พึ่งเครื่องจักรเลย ทางศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) จึงคัดเลือกให้ป้าเป็นครูช่างเพื่อจะได้เอาภูมิปัญญาดั้งเดิมไปสอนต่อให้คนรุ่นหลังเพื่ออนุรักษ์อาชีพ โบราณไม่ให้สูญหาย”

ปี 2558 ชีวิต ป้าเรืองยศ คนทอเสื่อกกถึงจุดเปลี่ยนอีกครั้ง...หลัง ศ.ศ.ป. สอนวิธีย้อมสีด้วยใช้วัตุดิบจากธรรมชาติ มะเกลือ เปลือกยูคาลิปตัส ดอกดาวเรือง ทำให้สีเส้นกกที่ย้อมสวยงามปลอดภัยกับผู้บริโภค พร้อมอบรมการออกแบบชิ้นงานต่างๆ ให้มีความหลากหลายจากเสื่อกกรูปทรงสี่เหลี่ยม มีทั้งเสื่อกลม ม่านมั้งลมบังแดด กระเป๋า ฯลฯ

เลยมีโอกาสถูกส่งไปขายในญี่ปุ่น จีน เวียดนาม
ฟิลิปปินส์

เพื่อให้การพัฒนาไม่หยุดนิ่ง ทางกลุ่มจึง
ได้คิดออกแบบชิ้นงานทอตกให้รูปทรงร่วมสมัย...วัยรุ่น
ใช้ได้วัยแม่ใช้ดี

ปี2560 นำฟางข้าวจากแปลงนาอินทรีย์มา
ทดลองทอเสื่อผืนเล็ก ขนาดกว้าง 22 ซม. ยาว
60 ซม. แล้วขึ้นรูปทำ "กระเป๋าฟางโปรตุเกส"
ทดลองนำมาขายหน้าร้านในหมู่บ้าน...ทำขาย
แทบไม่ทัน

นอกจากช่วยให้ชาวบ้านมีรายได้จากการ
ขายฟางข้าวยังช่วยลดปัญหาฝุ่นควันมลพิษเพราะ
เมื่อฟางข้าวมีราคา ชาวนาจะงดเผาตอซัง สนใจ
ถามกันได้ที่ 08-1288-9062.

และจากผลิตขาย
ให้แก่คนไทย หลังได้ไป
ศึกษาดูงานและออกร้าน
ในต่างประเทศ...เสื่อ
กระเป๋า สานพัดชิ้นงาน

เพ็ญพิชญา เตียว

จากเสื่อกกทอใช้เองสู่กระเป๋าฟางโปรตุเกส

“ปู่ย่านำพันธุ์ต้นกกจากอุดรฯ มาปลูก ทอเสื่อใช้กันเองภายในบ้าน เหลือค่อยแบ่งปันให้ญาติต่างถิ่น มีคนเห็นเข้ามาขอแบ่งซื้อไปใช้กัน เพราะนอนแล้วนุ่มสบาย มีกลิ่นหอมอ่อนๆ จากต้นกก”

ป้าเรืองยศ ทนทานพิงส์ ประธานวิสาหกิจชุมชนสหกรณ์จักสานบ้านเหล่าพัฒนา อ.นาหว้า

จนครพนมเล่าถึงที่มาของธุรกิจทอเสื่อกก จากที่มีไว้ใช้กันในครัวเรือน พัฒนามาเป็นรายได้เสริมช่วงว่างงานและในที่สุดกลายเป็นงานหัตถกรรมส่งออกสร้างรายได้หลักให้กับคนในหมู่บ้านเหล่าพัฒนา

จากงานรุ่นแรกใช้เส้นกกสีธรรมชาติ แต่เพราะคนไทยชอบสีสีน้ำตาลใส จึงพัฒนาไปสู่การนำสีเคมีมาย้อม แต่ผลงานการย้อมแต่ละครั้งสีเส้นกกไม่สม่ำเสมอ ทอเสื่อแล้วไม่สวยมากนัก เพราะขาดความรู้เรื่องเทคนิคการย้อม กลายเป็นจุดอ่อนให้ลูกค้าติงต่อราคา

กระทั่งกรมพัฒนาชุมชนเข้ามาสอนวิธีย้อมสี อบรมการทำเสื่อจากม้วนเก็บเปลี่ยนมา

พับให้มีขนาดเล็กกะทัดรัดง่ายต่อการเก็บ ชั่งงานเสื่อจึงขยับราคาจาก 100 บาท ขึ้นเป็น 250-400 บาท ถูกอกถูกใจผู้ใช้ แต่ละเดือน เริ่มมียอดสั่งเข้ามา มากขึ้น...พื้นที่ปลูกกก 20 ไร่ ขยายเป็น 200 ไร่

“ในขณะที่อื่นๆ คนเลิกทอเสื่อกกกันไปหมดแล้ว เพราะรายได้ไม่แน่นอน แต่พวกเรายังทำได้ และขายได้ดีกว่าเก่า เพราะเรายังอนุรักษ์วิธีการทอเสื่อกกแบบเดิมๆ ใช้มือทำเป็นหลัก ไม่พึ่งเครื่องจักรเลย ทางศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) จึงคัดเลือกให้ป้าเป็นครูช่างเพื่อจะได้เอาภูมิปัญญาดั้งเดิมไปสอนต่อให้คนรุ่นหลังเพื่ออนุรักษ์อาชีพ โบราณไม่ให้สูญหาย”

ปี 2558 ชีวิต ป้าเรืองยศ คนทอเสื่อกกถึงจุดเปลี่ยนอีกครั้ง...หลัง ศ.ศ.ป. สอนวิธีย้อมสีด้วยใช้วัตุดิบจากธรรมชาติ มะเกลือ เปลือกยูคาลิปตัส ดอกดาวเรือง ทำให้สีเส้นกกที่ย้อมสวยงามปลอดภัยกับผู้บริโภค พร้อมอบรมการออกแบบชิ้นงานต่างๆ ให้มีความหลากหลายจากเสื่อกกรูปทรงสี่เหลี่ยม มีทั้งเสื่อกลม ม่านมั้งลมบังแดด กระเป๋า ฯลฯ

เลยมีโอกาสดูส่งไปขายในญี่ปุ่น จีน เวียดนาม
ฟิลิปปินส์

เพื่อให้การพัฒนาไม่หยุดนิ่ง ทางกลุ่มจึง
ได้คิดออกแบบชิ้นงานทอตกให้รูปทรงร่วมสมัย...วัยรุ่น
ใช้ได้วัยแม่ใช้ดี

ปี2560 นำฟางข้าวจากแปลงนาอินทรีย์มา
ทดลองทอเสื่อผืนเล็ก ขนาดกว้าง 22 ซม. ยาว
60 ซม. แล้วขึ้นรูปทำ “กระเป๋าฟางโปรตุเกส”
ทดลองนำมาขายหน้าร้านในหมู่บ้าน...ทำขาย
แทบไม่ทัน

นอกจากช่วยให้ชาวบ้านมีรายได้จากการ
ขายฟางข้าวยังช่วยลดปัญหาฝุ่นควันมลพิษเพราะ
เมื่อฟางข้าวมีราคา ชาวนาจะงดเผาตอซัง สนใจ
ถามกันได้ที่ 08-1288-9062.

และจากผลิตขาย
ให้แก่คนไทย หลังได้ไป
ศึกษาดูงานและออกร้าน
ในต่างประเทศ...เสื่อ
กระเป๋า สานพัดชิ้นงาน

เพ็ญพิชญา เตียว

รายงานพิเศษ

'SACICT
จิตอาสา' >11
แบ่งปันความรู้
งานหัตถศิลป์

อัมพวัน พินาลัย

'SACICT จิตอาสา' แบ่งปันความรู้ งานหัตถศิลป์

รายงานพิเศษ

ด้วยน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ในโอกาสสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ

ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT จัดโครงการ "SACICT จิตอาสา" โดยพสกนิกรพลัดถิ่น และทายาท แบ่งปันความรู้ งานหัตถศิลป์ ประเดิมจัดกิจกรรม "SACICT จิตอาสา พัฒนาอาชีพ" ครั้งที่ 1 ณ จังหวัดเชียงราย อัมพวัน พินาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศกล่าว ว่า SACICT ได้จัดกิจกรรม CSR ภาย

ใต้ชื่อโครงการ "SACICT จิตอาสา" เพื่อน้อมนำแนวพระราชดำริในด้าน "จิตอาสา" ของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว และสืบสานพระราชปณิธานในการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมไทย ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ซึ่งสอดคล้อง

คล้องกับการกิจของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ หรือ SACICT ในการอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดงานศิลปหัตถกรรมไทย ภายใต้กลยุทธ์ “หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน” หรือ “Today Life’s Crafts” เพื่อสร้างการรับรู้ในคุณค่าความงามของศิลปหัตถกรรมไทยว่าสามารถประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในปัจจุบันได้โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพให้ผู้ทำงานหัตถศิลป์ การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมด้วยความคิดสร้างสรรค์ให้มีความร่วมสมัย เหมาะสมกับการใช้งาน และสร้างความนิยม เพิ่มช่องทางการเข้าถึงงานศิลปหัตถกรรมไทยเพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาด ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ

“กิจกรรม CSR ที่ SACICT จัดขึ้นรวมทั้งสิ้น 10 ครั้ง ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน 2562 เป็นการแสดงความจงรักภักดีและเฉลิมพระเกียรติในปีมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก รัชกาลที่ 10 และเพื่อเฉลิมฉลองในโอกาสแห่งความสุขของคนไทยทั้งประเทศ โดยกิจกรรม SACICT จิตอาสา มี 2 รูปแบบ คือ “SACICT จิตอาสา พัฒนาอาชีพ” เพื่อการสร้างอาชีพแก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนชายขอบ และกลุ่มประชาชนในสามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งจะจัดกิจกรรมทั้งสิ้น 8 ครั้งใน 4 ภูมิภาค และ “SACICT จิตอาสา นำพาความสุข” เพื่อสร้างการรับรู้ให้สังคมไทยว่างานศิลปหัตถกรรมสามารถสร้างความสุข ผูกสมาน และช่วยบำบัดความเครียด แก่กลุ่มบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือ เยียวยา เช่น กลุ่มผู้ป่วย ผู้สูงอายุ ตามสถานพยาบาลในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจำนวน 2 ครั้ง” นางอัมพวันกล่าว

ความน่าสนใจของกิจกรรม “SACICT จิตอาสา พัฒนาอาชีพ” ครั้งที่ 1 ณ จังหวัดเชียงราย อยู่ที่การตามรอยการพัฒนา “ผ้าปักมือทองหลวง” ซึ่งมีเอกลักษณ์อยู่ที่ใช้เทคนิคการปักแบบลายลูกโซ่ ปักลงบนลวดลายล้านนาประยุกต์ที่วาดลงในผ้าทุกผืนโดยไม่มีการลอกลาย

ครูสิริวิทย์ ถ่ายทอดความรู้

ครูสิริวิทย์ เเชียรปัญญา ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2554

“**อนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดงานศิลปหัตถกรรมไทย ภายใต้กลยุทธ์ ‘หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน’ หรือ ‘Today Life’s Crafts’**”

ที่พิเศษคือได้รับเกียรติจากวิทยากรจิตอาสา ครูสิริวิทย์ เเชียรปัญญา ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี2554บรรยายให้ความรู้แก่ชุมชนชายขอบ หนองข่า (ลาหู่) และโป่งป่าแหม (อาข่า) ต.แม่สรวย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการสร้างอาชีพและรายได้แก่กลุ่มชาติพันธุ์

อัมพวัน พิชาลัย ถ่ายภาพที่ระลึกกับชาวอาข่า

ผ่านการสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรมไทย

ลุงปี่- ครูสิริวัฒน์ เขียรปัญญา ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2554 กล่าวว่า ครูอยู่ในศิลปอาชีพมา 10 ปีแล้ว และได้เป็นครูช่างศิลปหัตถกรรม เมื่อปี 2554 โดยทำผ้าปักมือทองปิ่นนี้เป็นปีที่ 17 รู้สึกดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม "SACICT จิตอาสา พัฒนาอาชีพ" สำหรับงานที่นำมาให้ชาวลาหู่และอา

อาเบอ เย้เบียง

ซาในครั้งนี้เป็นการปักแบบลูกโซ่ ลุงปี่ตั้งชื่อว่า 'ผ้าปักมือทองปิ่น' ซึ่งจะมีงานให้ทำทุกเดือนโดยไม่ต้องลงทุนอะไรเลย ลุงปี่จะมีผ้า, โคม, เข็ม พร้อมกับการกำหนดลายและสีมาให้ เพียงแต่ปักผ้าให้ลุงปี่ ใครทำเสร็จก็ส่งได้เลยโดยลุงปี่จะมาที่นี้เดือนละครั้ง

ด้าน อาเบอ เย้เบียง ชาวอาซาอายุ 41 ปี บอกว่า เมื่อก่อนเวลาปักผ้าก็ต้องคิดลายเอง คิดสีเอง แต่โครงการนี้ครูก็จะคิดลาย คิดสี และมีอุปกรณ์มาให้ ทำให้รู้สึกมั่นใจมากขึ้น ชอบโครงการนี้มากเลยคะ เพราะสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้และยังมีรายได้ที่มั่นคง อยากขอบคุณที่มีโครงการดีๆแบบนี้คะ และขอขอบคุณที่ไม่รังเกียจพวกเรา

อีกหนึ่งโครงการสร้างสรรค์ที่น้อมนำแนวพระราชดำรินิรันดร์ "จิตอาสา" ของพระบาทสมเด็จพระปร

ส่วนหนึ่งงาน "ผ้าปักมือทองปิ่น"

การปักแบบลายลูกโซ่

อัมพวัน พิชาลัย เข็มชมกิจกรรม

เมณฑรรามาธิบดีศรีสุนทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว และสืบสานพระราชปณิธานในการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมไทย ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งยังช่วยผลักดันให้งานศิลปหัตถกรรมขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม ด้วยการสร้างคุณค่าและมูลค่าตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ซึ่งเป็นการสร้างวิถีจักรของงานศิลปหัตถกรรมอย่างยั่งยืน

วรางคณา สุเมธาธร

• pattagarn@gmail.com

'ไอคอนคราฟต์'

บันแบรנדต้นวัตศิลป์สู่เวทีโลก

ากโซน Ecotopia บนชั้น 4 สยาม ดิสคัฟเวอรี ที่รวบรวมสินค้ารักษ์โลก ไม่ทำร้ายสิ่งแวดล้อม มาวางขายเป็นการส่งเสริมนโยบาย

การค้าเน้นธุรกิจที่ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม สนองตอบไลฟ์สไตล์คนรุ่นใหม่ กับนิยามอีโคที่เป็นวิถีของคนทันสมัย (Eco is Fashionable) ล่าสุด ในนามของ ไอคอนสยาม ได้เนรมิตพื้นที่ชั้น 4-5 เปิดเป็นโซนไอคอนคราฟต์ (ICONCRAFT) นำเสนองานนวัตกรรมศิลป์และงาน คราฟต์ของไทยแบบร่วมสมัย ภายใต้แนวคิด "Local Craft Hero to Global Icon"

"วรางคณา สุเมธาธร" ผู้จัดการทั่วไป บริษัท ไอคอนสยาม ซิกเนเจอร์จำกัด ผู้บริหารธุรกิจค้าปลีกในเครือไอคอนสยาม เล่าว่า การจัดสรรพื้นที่ 2,500 ตารางเมตรของไอคอนคราฟต์ ได้แรงบันดาลใจมาจากสาขาวิชาชีวะช่างสิบหมู่ของไทย แต่เลือกมาเพียง 7 สาขาหลัก ได้แก่ The Smith งาน

ช่างทอง ช่างโลหะ, The Painter งานลงสีลงยา งานเขียนวาดลวดลาย งานลงรักปิดทอง, The Sculptor งานปั้น, The Carpenter งานช่างไม้ ช่างแกะสลัก, The Weaver งานช่างทอ ช่างจักสาน, The Gastronomer งานปรุง งานสร้างสรรค์อาหาร และ The Therapist งานแพทย์แผนไทยและผลิตภัณฑ์สำหรับบำบัดและดูแลสุขภาพ ซึ่งปัจจุบัน

มีทั้งหมด 250 แบรินต์ และจะขยายเป็น 330 แบรินต์ ภายในเดือนกรกฎาคมนี้

แม้เป้าหมายหลักของงานนวัตกรรมศิลปะและงานคราฟต์ที่ไอคอนคราฟต์คัดเลือกมา จะไม่ได้จำกัดอยู่ที่สินค้าระดับโลก แต่สินค้าส่วนใหญ่ นอกจากเป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์แล้ว หลายๆ แบรินต์ยังมีแนวคิดอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการนำวัสดุเก่าๆ มาสร้างสรรค์เป็นสินค้าใหม่ ตามแนวความคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน อาทิ งานโคมไฟ Ango ของสถาปนิกชาวอังกฤษ ที่ผลิตจากขวดพลาสติก และอื่นๆ งานผ้าคลุมไหล่ งานกระเป๋าทำมือจากผ้าไหมและวัสดุท้องถิ่น งานกระเป๋าที่ทำจากชุดว่ายน้ำเก่า

นอกจากพื้นที่ 2,500 ตารางเมตร ที่จัดสรรสำหรับสินค้าด้านนวัตกรรมศิลปะและงานคราฟต์แล้ว ไอคอนสยาม ยังช่วยในการให้ความรู้ และพัฒนาแบรินต์ รวมทั้งเพิ่มช่องทางขายออฟไลน์ และ ออนไลน์ การนำ

แบรินต์ต่างๆ ลงนำเสนอในมาร์เก็ตเพลส เฟซบุ๊ก และอินสตาแกรม การจัดทำเวิร์คช็อป กระตุ้นความสนใจ พร้อมให้ความรู้ และยังจัดกิจกรรมเวิร์คช็อป โดยร่วมกับ The Cloud จัดกิจกรรมเรียนรู้งานช่างฝีมือ ไทยกับ “สารพัดช่าง” ทุกเดือน

ไอคอนคราฟต์ คัดเลือกผู้ประกอบการ ศิลปินนอกแบบทั้งรุ่นใหม่และช่างศิลป์หัตถศิลป์ในท้องถิ่น ที่ต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตัวเอง ให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ใหม่ โดยได้รับความร่วมมือจากหลายๆ หน่วยงาน อาทิ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม และศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ เข้ามาช่วยผลักดันทั้งการทำงาน การขาย การพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้ดูทันสมัยและใช้งานได้จริง และเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ ■

SACICT จัดอาสา
ปันความรู้หัตถศิลป์
หน้าสตรี

21

SACICT จัดอาสา ปันความรู้หัตถศิลป์

อาเบอ เย็บยี่ ตุงกนผ้าปัก

เพื่อเฉลิมพระเกียรติและถวายความจงรักภักดี น้อม
สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระ
ปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิร
เกล้าเจ้าอยู่หัว ในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรม
ราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีวะ
ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT จัด
โครงการ “SACICT จัดอาสา” ผสานพลังครูฯ และ
ทายาทฯ แบ่งปันความรู้งานหัตถศิลป์ สร้างอาชีพและ
รายได้ สร้างรอยยิ้มและความสุขให้สังคมไทย

โดยพาคณะเจ้าหน้าที่และสื่อมวลชนร่วมกิจกรรมครั้ง
ที่ 1 เดินทางสู่จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ 16-17 พ.ค.
สัมผัสและชมความงามงานหัตถศิลป์ ตามรอยการพัฒนา
“ผ้าปัก” กับชุมชนชายขอบ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการ
สร้างอาชีพและรายได้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ผ่านการสร้างสรรค์
งานศิลปหัตถกรรมไทย โดยได้รับเกียรติจากวิทยากร

จิตอาสา ครูสิริวิวัฒน์ เขียรปัญญา หรือลุงปู้ ครูช่างศิลป
หัตถกรรม ปี 2554 บรรยายให้ความรู้ตลอดกิจกรรม

วันแรก เริ่มด้วยการนำชมพิพิธภัณฑ์หอผ้าลือปลา
เจ้าดารารัศมี ชมความงามพร้อมรับฟังเรื่องราวในผืนผ้าที่
ลุงปู้เก็บรวบรวมรักษาไว้ ทั้งผ้าชิ้นชนเผ่าต่างๆ อย่างนับ
ร้อยปี อาทิ ผ้าชิ้นลื้อ ผ้าชิ้นศรีดอนชัย บ้านน้ำเกี๋น-หาด
บ้าย เมืองแม่จัน เมืองงา นาดแล ที่มีลวดลายสีตั้งงาม

ข่าวสด

Khao Sod
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: บันเทิง/สตรี/สุขภาพ

วันที่: ศุกร์ 31 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 29

ฉบับที่: 10411

Col.Inch: 102.52 Ad Value: 158,906

หัวข้อข่าว: SACICT จัดอาสาปันความรู้หัตถศิลป์

หน้า: 17(บนขวา), 21

PRValue (x3): 476,718

ศิลปิน: สีสี่

สื่อวิถีชีวิตสิ่งที่ชาวบ้านพบเห็นและเป็นอยู่ไม่เว้นแม้แต่เหตุการณ์ในสงครามเวียดนามที่ลายผ้ามีทั้งเฮลิคอปเตอร์ รถถัง และเครื่องบินรบ บอกเล่าเรื่องราวในยุคสมัยผ่านสายตาแม่หญิงผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ ถักทอผืนผ้า รวมไปถึงการทอผ้าหลบผ้าปูที่นอน ผ้ากราบ และผ้าถุงที่มักมีลวดลายรูปปราสาท

ผ้าทุกผืนแม้จะมีอายุนับร้อยปี แต่ลุงปี่ไม่หวงห้าม ทุกคนสามารถหยิบจับดูลวดลายได้ ลุงปี่บอกว่า “ผมอยากให้ผู้ชมและเด็กๆ มาจับมาสัมผัส มาพลิกผืนผ้าเพื่อดูลวดลายให้ถึง

อัมพันชมผืนผ้าชนเผ่า

ข้างใน” หลังจัดแสดงผ้าทอไทลื้อแล้ว ลุงปี่เผยว่า ต่อไปจะจัดแสดงผ้าทอเผ่าไท 5 ชนเผ่า ในลักษณะนิทรรศการหมุนเวียน ภายใต้อาคารพิพิธภัณฑ์เด็กนักเรียนหญิงตัวน้อยสาธิตการทอผ้าด้วยความคล่องแคล่ว ขณะที่เด็กชายกำลังตอกขลุ่ยลอยไม้ สื่อถึงลมหายใจแห่งศิลปะไทยจะยังคงอยู่จากรุ่นสู่รุ่น

จากนั้นคณะเดินทางไปที่ศึกษาดูพัฒนาการผลิตผ้าปักที่ร้านกองหลวง เชียงราย ชมสินค้างานหัตถกรรมในช่วงบ่ายศึกษาศิลปะวัฒนธรรมล้านนา ร่วมสักการะพระแก้วมรกต ณ วัดพระแก้ว เชียงราย

วันที่สอง คณะเดินทางสู่หมู่บ้านชนชาขอบหนองจำ (ลาหู่) และโป่งป่าแฉม (อาข่า) ต.แม่สรวย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย เพื่อร่วมกิจกรรม “SACICT จัดอาสา” โดยจัดบรรยายการเรียนรู้ “ผ้าปัก” แก่ชาวบ้านและชนเผ่าพื้นเมือง โดยมีลุงปี่และวิทยากรร่วมคอยให้คำแนะนำใกล้ชิด

“การปักผ้า” ถือเป็นทักษะที่เชี่ยวชาญของชนเผ่าพื้นเมือง ต่างสร้างสรรค์ลวดลาย สี สัน อันเป็นเอกลักษณ์ได้อย่าง

ปักดอกไม้จันทน์ผลงาน

ข่าวสด

Khao Sod
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: บันเทิง/สตรี/สุขภาพ

วันที่: ศุกร์ 31 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 29

ฉบับที่: 10411

Col.Inch: 102.52 Ad Value: 158,906

หัวข้อข่าว: SACICT จัดอาสาป็นความรู้หัตถศิลป์

หน้า: 17(บนขวา), 21

PRValue (x3): 476,718

คลิป: สีสี่

สวยงามลงตัว การเรียนรู้ “ผ้าปัก” จากลุงป๊อในครั้งนี้ นับเป็นการสร้างอาชีพเสริมรายได้หลังเสร็จงานจากนาไร่

และผูกพัน รักทุกพระองค์มาก ท่านช่วยเรา ช่วยชาวเขา ทุกอย่าง ขอพระองค์ทรงพระเจริญ”

“ดีใจที่สุดคือเผ้าอื่นไม่รังเกียจเรา เราโชคดีที่เป็นอาช่า จะได้ทำผ้าปักให้เขาใส่ ไม่ใช่แค่เราใส่เอง เขาจะได้ใส่ฝีมือของเรา” อาเบอ เขียวปัญญา หญิงสาวชาวอาช่าวัย 41 ปี ก่อนกล่าวต่อว่า ถ้าเราไม่ขยันเราก็ไม่มีผลงานงานปักแต่ละชิ้นใช้เวลานาน ไม่เหมือนทำสวน แต่ข้อดีคืออยู่กับบ้านก็ทำได้ ผู้หญิงอาช่าขยัน แต่ถ้าเราไม่ตั้งใจไม่ฝึกฝนก็ทำไม่ได้ จะทำงานผ้าปักนี้เป็นอาชีพเสริม

ด้าน ป้าดอกแก้ว ณ ทิริ ชนเผ่าลาหู่เหลือง วัย 60 ปี บอกเล่าความรู้สึกว่า “ดีใจมากที่มองเห็นเรา ลาหู่เป็นเผ่าเล็กๆ ขอขอบคุณที่มาจัดอบรม จะได้มีอาชีพเสริมหลังว่างจากทำไร่ทำสวน จะได้มีตังค์ใช้ และดีใจมากที่เป็นโครงการที่พระบรมราชชนนีสนับสนุน ติดตามพระราชกรณียกิจพระบรมราชชนนี ร.9 และ ร.10 จากข่าวทีวี

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศกล่าวว่า ในโอกาสสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 เพื่อเฉลิมพระเกียรติและถวายความจงรักภักดี น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว SACICT จึงจัดกิจกรรม CSR ภายใต้ชื่อโครงการ “SACICT จัดอาสา” เพื่อน้อมนำแนวพระราชดำริในด้าน “จิตอาสา” ของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว และสืบสานพระราชปณิธานในการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมไทย

ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง สอดคล้องกับภารกิจของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ หรือ SACICT ในการอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดงานศิลปหัตถกรรมไทย ภายใต้กลยุทธ์ “หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน”

“โครงการ SACICT จิตอาสา จัดรวม 10 ครั้งใน 4 ภูมิภาค ตั้งแต่เดือนพ.ค.-มิ.ย. ตอกย้ำว่า SACICT เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรมของประเทศ เชิดชูครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ในการถ่ายทอดแบ่งปันองค์ความรู้ศิลปหัตถกรรมให้สังคมไทย” นางอัมพวันกล่าว

SACICT จัดอาสา
ปันความรู้หัตถศิลป์
หน้าสตรี

21

SACICT จัดอาสา ปันความรู้หัตถศิลป์

อาบอ เย็บยี่ สมุนไพรผ้าปัก

เพื่อเฉลิมพระเกียรติและถวายความจงรักภักดี น้อม
สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระ
ปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิร
เกล้าเจ้าอยู่หัว ในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรม
ราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT จัด
โครงการ “SACICT จัดอาสา” ผสานพลังครูฯ และ
ทายาทฯ แบ่งปันความรู้งานหัตถศิลป์ สร้างอาชีพและ
รายได้ สร้างรอยยิ้มและความสุขให้สังคมไทย

โดยพาคณะเจ้าหน้าที่และสื่อมวลชนร่วมกิจกรรมครั้ง
ที่ 1 เดินทางสู่จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ 16-17 พ.ค.
สัมผัสและชมความงามงานหัตถศิลป์ ตามรอยการพัฒนา
“ผ้าปัก” กับชุมชนชายขอบ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการ
สร้างอาชีพและรายได้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ผ่านการสร้างสรรค์
งานศิลปหัตถกรรมไทย โดยได้รับเกียรติจากวิทยากร

จิตอาสา ครูสิริวิวัฒน์ เรียงปัญญา หรือลุงปู้ ครูช่างศิลป
หัตถกรรม ปี 2554 บรรยายให้ความรู้ตลอดกิจกรรม

วันแรก เริ่มด้วยการนำชมพิพิธภัณฑ์ห่อผ้าปลาน้ำ
เจ้าดารารัศมี ชมความงามพร้อมรับฟังเรื่องราวในสินค้าที่
ลุงปู้เก็บรวบรวมรักษาไว้ ทั้งผ้าชิ้นชนเผ่าต่างๆ อายุนับ
ร้อยปี อาทิ ผ้าชิ้นลื้อ ผ้าชิ้นศรีดอนชัย บ้านน้ำเก็ด-หาด
บ้าย เมืองแมง เมืองงา นาดแล ที่มีลวดลายสีสันงดงาม

สื่อวิถีชีวิตสิ่งที่ชาวบ้านพบเห็นและเป็นอยู่ ไม่เว้นแม้แต่เหตุการณ์ในสงครามเวียดนาม ที่ลายผ้ามีทั้งเฮลิคอปเตอร์ รถถัง และ เครื่องบินรบ บอกเล่าเรื่องราวในยุคสมัย ผ่านสายตาแม่หญิงผู้สร้างสรรคงานศิลปะ ถักทอผืนผ้า รวมไปถึงการทอผ้าหลบ ผ้าปูที่นอน ผ้ากรอบ และผ้าถุงที่มักมีลวดลาย รูปปราสาท

ผ้าทุกผืนแม้จะมีอายุนับร้อยปี แต่ลุงปี่ไม่ หวงห้าม ทุกคนสามารถหยิบจับดูลวดลายได้ ลุงปี่บอกว่า “ผมอยากให้ผู้ชมและเด็กๆ มาจับ มาสัมผัส มาพลิกผืนผ้าเพื่อดูลวดลายให้ถึง

อิมพันธ์ชมผืนผ้าชนเผ่า

ข้างใน” หลังจัดแสดงผ้าทอไทลื้อแล้ว ลุงปี่เผยว่า ต่อไป จะจัดแสดงผ้าทอเผ่าไท 5 ชนเผ่า ในลักษณะนิทรรศการ หมุนเวียน ภายใต้อาคารพิพิธภัณฑ์เด็กนักเรียนหญิงตัว น้อยสาธิตการทอผ้าด้วยความคล่องแคล่ว ขณะที่เด็กชาย กำลังตอกขลุ่ยลอยไม้ สื่อถึงลมหายใจแห่งศิลปะไทยจะยังคงอยู่จากรุ่นสู่รุ่น

จากนั้นคณะเดินทางไปศึกษาพัฒนาการผลิตผ้าปักที่ร้านกองหลวง เชียงราย ชมสินค้างานหัตถกรรม ในช่วงบ่ายศึกษาศิลปะวัฒนธรรมล้านนา ร่วมสักการะ พระแก้วมรกต ณ วัดพระแก้ว เชียงราย

วันที่สอง คณะเดินทางสู่ชุมชนชายขอบหนองจำ (ลาหู่) และโป่งป่าแฉม (อาข่า) ต.แม่สรวย อ.แม่สรวย จ.เชียงราย เพื่อร่วมกิจกรรม “SACICT จัดอาสา” โดยจัดบรรยายการเรียนรู้ “ผ้าปัก” แก่ชาวบ้าน และชนเผ่าพื้นเมือง โดยมีลุงปี่และวิทยากรร่วมคอยให้คำแนะนำใกล้ชิด

“การปักผ้า” ถือเป็นทักษะที่เชี่ยวชาญของชนเผ่าพื้นเมือง ต่างสร้างสรรค์ลวดลาย สี สัน อันเป็นเอกลักษณ์ได้อย่าง

ปักดอกไม้จ้าวตมลงบน

สายงานลงตัว การเรียนรู้ “ผ้าปัก” จากลุงป๊อในครั้งนี้ นับเป็นการสร้างอาชีพเสริมรายได้หลังเสร็จงานจากนาไร่

และอยู่พบ รักทุกพระองค์มาก ท่านช่วยเรา ช่วยชาวเขา ทุกอย่าง ขอพระองค์ทรงพระเจริญ”

ลุงป๊อ ครูดีวิวัฒน์ เขียวปัญญา

“ดีใจที่สุดคือเผ่าอื่นไม่รังเกียจเรา เราโชคดีที่เป็น อาช่า จะได้ทำผ้าปักให้เขาใส่ ไม่ใช่แค่เราใส่เอง เขาจะได้ใส่ฝีมือของเรา” อาเบอ เข็เบีย หญิงสาวชาวอาช่า วัย 41 ปี ก่อนกล่าวต่อว่า ถ้าเราไม่ขยันเราก็ไม่มีผลงาน งานปักแต่ละชิ้นใช้เวลานาน ไม่เหมือนทำสวน แต่ข้อดีคืออยู่กับบ้านก็ทำได้ ผู้หญิงอาช่าขยัน แต่ถ้าเราไม่ตั้งใจ ไม่ฝึกฝนก็ทำไม่ได้ จะทำงานผ้าปักนี้เป็นอาชีพเสริม

ด้าน ป้าดอกแก้ว ณ ทิริ หน่อหลานุ่เหลือง วัย 60 ปี บอกเล่าความรู้สึกว่า “ดีใจมากที่มองเห็นเรา ลานุ่เป็น เผ่าเล็กๆ ขอขอบคุณที่มาจัดอบรม จะได้มีอาชีพเสริมหลังว่างจากทำไร่ทำสวน จะได้มีดั่งค้ใช้ และดีใจมากที่เป็น โครงการที่พระบรมราชชนนีสนับสนุน ติดตามพระราชกรณียกิจพระบรมราชชนนี ร.9 และ ร.10 จากข่าวทีวี

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ กล่าวว่า ในโอกาสสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 เพื่อเฉลิมพระเกียรติและถวายความจงรักภักดี น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว SACICT จึงจัดกิจกรรม CSR ภายใต้ชื่อโครงการ “SACICT จัดอาสา” เพื่อน้อมนำแนวพระราชดำรินี้ในด้าน “จิตอาสา” ของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว และสืบสานพระราชปณิธานในการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมไทย ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง สอดคล้องกับภารกิจของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ หรือ SACICT ในการอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดงานศิลปหัตถกรรมไทย ภายใต้กลยุทธ์ “หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน”

“โครงการ SACICT จัดอาสา จัดรวม 10 ครั้งใน 4 ภูมิภาค ตั้งแต่เดือนพ.ค.-มิ.ย. ตกย้ำว่า SACICT เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรมของประเทศ เชิดชูครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ในการถ่ายทอดแบ่งปันองค์ความรู้ศิลปหัตถกรรมให้สังคมไทย” นางอัมพวันกล่าว

“โครงการ SACICT จัดอาสา จัดรวม 10 ครั้งใน 4 ภูมิภาค ตั้งแต่เดือนพ.ค.-มิ.ย. ตกย้ำว่า SACICT เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรมของประเทศ เชิดชูครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ในการถ่ายทอดแบ่งปันองค์ความรู้ศิลปหัตถกรรมให้สังคมไทย” นางอัมพวันกล่าว